

#1

# L'UBEĽSKÉ NOVINY



MAGAZÍN PRE OBYVATEĽOV,  
RODÁKOV A PRIATEĽOV OBCE L'UBEĽA  
1/2025  
1. POLROK 2025



**Máj, máj, máj zelený...**

Ako hovorí tradícia, máj v našej obci sadíme "Na Ducha", teda pred nedeľou Zoslania Ducha svätého. A tak, síce na rozostavanom nádvorí Kultúrneho domu, sa stretli všetky generácie a spoločne zasadili máj. Členovia Jednoty dôchodcov Slovenska, Dobrovoľní hasiči a naši predškôláci sa postarali o zachovanie krásnej tradície a spríjemnili nám sobotu ... foto na strane 39

**Vždy aktuálne  
správy  
z diania obce**



## Milí Ľubelčania, čitatelia našich novín,

rok 2025 je v plnom prúde a prehupol sa nám do druhej polovice. V obci nezaháľame, aj keď polrok nám zbehol veľmi rýchlym tempom. Hoci samospráva je v zložitej situácii kvôli konsolidácii verejných zdrojov, my sa snažíme neplakať, nezastať a racionálne plánujeme rozvojové projekty a niektoré sme aj v tomto polroku zrealizovali.

Chceme a dali sme si to spoločne s poslancami obecného zastupiteľstva za cieľ, že by sme si niektoré služby v obci robili už sami, v našej réžii. Samozrejme, že keď to je finančne výhodné. A tak sme podali projekty na nákup komunálnej techniky.

Na Envirofonde sme boli úspešní a získali sme dotáciu na nákup malotraktora s mulčovacím zariadením. Takto si už sami budeme robiť starostlivosť o verejnú zeleň.

Tiež cez Miestnu akčnú skupinu (MAS) Stredný Liptov sme získali traktor s príslušným doplnkovým vybavením v sume 61 378,17,- €. Zakúpili sme plechovú garáž, ktorá je umiestnená v našej, takzvanej priemyselnej zóne, vedľa autoservisu. Rovnako cez MAS Stredný Liptov sme v uplynulý



mesiac vymenili okná a dvere na Dome smútku. Výmena bola nutná, nakoľko okná a dvere už boli už výrazne poškodené vekom a vplyvom počasia.



Isto ste si všimli stavebný ruch v okolí Kultúrneho domu – tam sme totiž zrealizovali projekt dažďovej záhrady a vodopriepustný povrch s novou dlažbovou technológiou. Týmto sme získali krásny priestor – nádvorie, ktoré môžeme okrem parkovania využiť aj na rôzne iné aktivity. Napríklad tento rok tam bude prebiehať Beh Ľubeľou.



Z budovy športového areálu už zachytávame dažďovú vodu do podzemnej nádrže na vodu, z ktorej budeme polievať futbalové ihrisko. Keď nám tento projekt na Ministerstve životného prostredia SR schválili, bolo potrebné doriešiť samotné zavlážovanie ihriska. Požiadali sme TIPOS, národnú lotériovú spoločnosť, a. s. o dar a poskytli nám 15 000,- € na revitalizáciu futbalovej hracej plochy a vybudovanie automatického zavlažovacieho systému. Takto zmysluplne využijeme dažďovú vodu. Práce na futbalovom ihrisku budú prebiehať v letných mesiacoch. Na Ministerstve životného prostredia SR nám schválili na tieto projekty vodozádržných opatrení 227 896,26,- €.



Veľmi ma teší, že aj napriek nie ľahkej dobe pre samosprávu sa nám darí zveľaďovať našu obec, a ešte viac ma teší občianska aktivita – aktivita niektorých z Vás, milí spoluobčania. To sa prejavilo v súťaži Dedina roka 2025, kde sa musím aj týmto spôsobom poďakovať našim aktívnym občanom, spoločenským organizáciám, že sa veľmi aktívne zapojili, mali veľa skvelých nápadov na odprezentovanie Ľubele a výborne hájili farby na



šej obce počas návštevy národnej hodnotiacej komisie. A to všetko aj na úkor svojej práce, kde si mnohí museli čerpať dovolenky. Verím, že uhráme dobrý výsledok, držíme si palce.



Milí priatelia, čitatelia Ľubelských novín, doba je rýchla, žijeme uponáhľaný život a tak využime letné mesiace aj na oddych, regeneráciu a načerpanie nových síl. Želám Vám krásne leto plné slnečných lúčov a dovolenkovú pohodu kdekoľvek, kde sa rozhodnete „vypnúť“.

Váš Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA  
starosta obce

## Z pohľadu nášho kraja



17. februára 2025 našu Liptovskú nemocnicu s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu Liptovský Mikuláš na pozvanie pána primátora Jána Blcháča navštívil pán minister zdravotníctva Kamil Šaško. Prezrel si nemocničné priestory, vybavenie, stretol sa s personálom a potvrdil nám, že urobí všetko pre to, aby došlo k zaradeniu našej Liptovskej nemocnice do druhej úrovne. Všetci si predsa zaslúžime, aby sme nemuseli cestovať do iných nemocníc, keď tu máme našu, kvalitnú s profesionálnymi lekármi a celým personálom. A tak sa stalo, na základe objektívnych kritérií, potrieb regiónu a hlavne vypočutia ľudí priamo v teréne – o týždeň neskôr podpísal rozhodnutie o preradení nemocnice do vyššej kategórie. Znamená to lepšiu

dostupnosť zdravotnej starostlivosti, viac odborných výkonov priamo v regióne a stabilnejšie financovanie nemocnice.

Liptovská nemocnica je srdcom zdravotnej starostlivosti v regióne, no bývalá vláda ju zaradila do najnižšej kategórie bez ohľadu na realitu – bez ohľadu na to, koľkým pacientom slúži. Liptov nie je len domovom tisícok obyvateľov, ale aj jednou z najnavštevovanejších turistických oblastí Slovenska. Nemocnica denne pomáha nielen miestnym, ale aj lyžiarom, turistom a návštevníkom hôr, ktorí v tomto období zaplňajú urgent. Napriek tomu bola odsunutá na vedľajšiu koľaj a pacienti boli zbytočne posielaní do vzdialenejších nemocníc.



Zdravotníctvo musí byť službou ľuďom, nie iba číslami a grafmi v tabuľkách.

Na marcovom zasadnutí zastupiteľstva ŽSK bola opäť na stole téma optimalizácie stredného školstva. Optimalizácia stredného školstva ÁNO, ale musí byť premyslená, rozumná a hlavne efektívna s jasným prínosom pre dotknutý región. A takto sme s kolegami poslancami Jánom Blcháčom, Rudolfom Urbanovičom, Michalom Paškom a Tomášom Martausom presvedčili vedenie ŽSK, aby NEZRUŠILO Strednú odbornú školu polytechnickú. Od 1. septembra 2025 tak vznikne Stredná odborná škola stavebná a Stredná odborná škola agropotravinárska a technická so sídlom Demänovská cesta 669, 031 45 Liptovský Mikuláš. Verím, že nová spojená stredná škola bude úspešnejšia, ako keď školy fungovali samostatne.



Slovenská správa ciest akceptovala môj dotaz k chýbajúcemu obmedzeniu rýchlosti na 70 km/h pri križovatke pri Ľubeli na ceste I/18. Tak jazdime opatrne a rešpektujeme aj toto dopravné značenie.



Koncom apríla sme na Mestskom úrade v Ružomberku diskutovali s predsedníčkou ŽSK Erikou Jurinovou o investičných prioritách ŽSK financovaných z úveru pre náš okres.

### A budú to tieto investície:

- výstavba pracoviska magnetickej rezonancie v Liptovskej nemocnici s poliklinikou MUDr. Ivana Stodolu
  - vybudovanie regionálneho centra integrovanej zdravotnej starostlivosti v areáli nemocnice a dobudovanie rozostavaného pavilónu C
  - dobudovanie dielne v SOŠ lesníckej a drevárskej v Liptovskom Hrádku
  - opravy mostov v Dúbrave a v Liptovskej Porúbke dokončenie opravy diaľničného privádzača v Liptovskom Mikuláši
  - Taktiež sme požiadali o pokládku nových asfaltových kobercov v našom okrese, napr. pri obciach Uhorská Ves a Žiar.
- A 26. mája všetky sme ich aj schválili na zasadnutí zastupiteľstva v Žiline.

Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA starosta obce  
a poslanec Žilinského samosprávneho kraja

# LIPTOVSKÁ NEMOCNICA

## PRERADENÁ DO VYŠŠEJ KATEGÓRIE

SKVELÁ SPRÁVA  
PRE LIPTOV

## JE ROZHODNUTÉ!

# SÚŤAŽE, ZÁŽITKY, ÚSPECHY,

## taký bol druhý polrok ľubelskej školy

Žiaci a pedagógovia sa aktívne zapojili do množstva zaujímavých aktivít, súťaží, projektov a exkurzií, ktoré obohatili druhý polrok o nové skúsenosti a zážitky. Radi by sme sa s vami podelili o prehľad toho, čo všetko sme spoločne dokázali a zrealizovali. Veríme, že vás naše úspechy a aktivity potešia a ukážu, akí šikovní a aktívni sú naši žiaci.

### Globálne vzdelávanie – detská práca v textilnom priemysle

Globálnemu vzdelávaniu sa v našej škole venujeme každoročne. V tomto školskom roku sme sa snažili upozorniť na detskú prácu v textilnom priemysle v krajinách tretieho sveta aj v rámci projektu Greenfluenceri a energia. Cieľom podujatia bolo zvýšiť povedomie žiakov o problematike detskej práce, najmä v súvislosti s módnym priemyslom, a upozorniť na neľahké pracovné podmienky detí v rôznych častiach sveta. Počas diskusií sa žiaci zaoberali



príčinami a dôsledkami detskej práce, analyzovali jej vplyv na vzdelanie a budúcnosť detí a zamýšľali sa nad tým, aké kroky môžeme podniknúť na zlepšenie situácie. Súčasťou programu bola aj kreatívna aktivita, počas ktorej dali žiaci svojim obnoseným tričkám druhú šancu a vlastnoručne vyrábali rohože alebo podsedáky. Prakticky si vyskúšali recykláciu a udržateľnosť v móde. Vyvrcholením dňa bola prezentácia žiackych projektov. Každá trieda predstavila, čo sa počas dňa naučila, a diskutovala o možných riešeniach tohto celosvetového problému. Podujatie prinieslo nielen nové poznatky, ale aj podnietilo žiakov k zamysleniu sa nad vlastnými spotrebiteľskými návykmi a ich dopadom na svet okolo nás.

### Hviezdoslavov Kubín – školské kolo

Hviezdoslavov Kubín je celoštátna postupová súťaž a prehliadka v umeleckom prednese poézie a prózy, ktorá má dlhú tradíciu a je zameraná na rozvoj záujmu o literatúru a jazykovú kultúru u detí a mládeže.

Pondelok 17. 2. 2025 bol skvelou príležitosťou pre žiakov ukázať svoj talent. Školského kola na II. stupni sa zúčastnilo 15 recitátorov, ktorí boli zaradení do dvoch kategórií. Samozrejme, vyhrali tí najlepší a umiestnili sa takto:

### Poézia I. kategória – žiačky a žiaci 1. až 4. ročníka

1. miesto: Rojček Adam (4. A)
2. miesto: Hromadová Gréta (4. B)
3. miesto: Škvarka Maximilián (4. A)

### Próza I. kategória

1. miesto: Brezniaková Mária Rita (2. A)
2. miesto: Kubíková Adela (4. A)
3. miesto: Marko Filip (3. B)

### Poézia II. kategória – žiačky a žiaci 5. a 6. ročníka

1. miesto: nebolo udelené
2. miesto: Jurščáková Alžbeta a Tomková Terézia (5. A)
3. miesto: Durná Viktória (5. B), Humená Ema (6. A)

### Próza II. kategória

1. miesto: nebolo udelené
2. miesto: Moravčíková Sabína Anna (5. A)
3. miesto: nebolo udelené

### Poézia III. kategória – žiačky a žiaci 7. až 9. ročníka

1. miesto: Jurščáková Ema (7. A)

2. miesto: Neyová Veronika (7. A), Škvarka Viktória (8. A)
3. miesto: Myslivec Matúš (7. A), Mikušová Alexandra (7. A)

### Próza III. kategória – žiačky a žiaci 7. až 9. ročníka

1. miesto: nebolo udelené
2. miesto: nebolo udelené
3. miesto: Adamčiaková Lenka (7. A)

Ďakujeme všetkým zúčastneným žiačkam a žiakom – recitátorom, ktorí vniesli do prednesu originalitu a svoj vlastný štýl. Priniesol radosť aj pani učiteľkám v porote.

### Výmena šatstva

Dňa 16. 03. 2025 naše greenfluencerky zorganizovali výmenu šatstva, v rámci ktorej sa podarilo dosiahnuť skvelý výsledok. Z 311 kúsok oblečenia si návštevníci vybrali až 250, čím im dali druhú šancu na ďalšie využitie. Zvyšné kúsky, ktoré si nenašli nových majiteľov, sme odovzdali do zberných nádob na oblečenie, čím sme zabezpečili, aby odevy neskončili na skládkach, čo bol náš hlavný cieľ. Tento druh iniciatívy je veľmi vhodný pre



Takto to vyzeralo na výmene šatstva v priestoroch školy



životné prostredie. Ak by sa dnes zastavila výroba oblečenia, ešte šesť generácií by malo dostatok kusov odevov na nosenie. Tento stav však vedie k enormným skládkam plným ton nepotrebného oblečenia, ktoré škodí našej planéte. Práve preto je dôležité podporovať aktivity, ktoré dávajú oblečeniu druhú šancu, aby sme spoločne prispeli k ochrane našej Zeme.

### Vedomostný kvíz na našej škole

27. marca Školský podporný tím u nás v škole zorganizoval Vedomostný kvíz, ktorý spojil žiakov, rodičov aj vyučujúcich do jednej veľkej súťažnej rodiny.



V prvom kole súťažili zmiešané tímy – žiaci spolu s rodičmi a učiteľmi odpovedali na otázky z učiva základnej školy. Druhé kolo patrilo len žiakom, kde preverili svoje znalosti z rozprávok. Tretie kolo si užili rodičia, ktorí odpovedali na zaujímavé všeobecné otázky. Bolo to príjemné popoludnie, kde sme spojili vedomosti, zasmiali sa. Nechýbalo občerstvenie – chutné koláče, káva, čaj – a všade vládla výborná nálada!

Veľmi nás potešila spätná väzba od rodičov – boli nadšení a prejavili veľký záujem o viac takýchto spoločných aktivít.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili, a už teraz sa tešíme na ďalšie spoločné podujatia!

### Bábkové divadlo

Skoro 3 mesiace žiaci 5. A triedy žili vo svete bábok. Pripravovali si svoje bábkové divadlo. Dôkladne si premysleli scenár, vyrobili bábk, dotvorili vhodnú scénu, podfarbili dej výberom vhodnej hudby a napokon sa predviedli svojim spolu-



žiakom. Všetky predstavenia si potom žiaci užili a doslova ich hltali očami. Na záver si žiaci ešte navzájom poradili, čo nabudúce urobiť lepšie. Teraz už deti presne vedia, ako to vo svete bábok chodí, ako sa cíti bábkoherec a aké zložité je takéto dielo pripraviť.

### Moje háby

Dňa 09. 04. 2025 sme pripravili pre žiakov 2. stupňa besedu s majiteľkami malej krajčírkej dielne z Liptovského Mikuláša pod názvom Moje háby, ktoré nám predviedli ich vlastnú tvorbu.

Venujú sa hlavne upcyclingu materiálov, oblečenia a tvorbe doplnkov. Snažia sa pracovať čo najviac ekologicky, preto dbajú na spoluprácu s lokálnymi dodávateľmi a firmami, kvalitu materiálov a ich pôvod. Okrem materiálov „z druhej ruky“ používajú aj certifikované materiály s dôrazom na udržateľnosť. Okrem nových informácií sme sa dozvedeli aj o ich výrobkoch a tiež sme mali možnosť si modely pozrieť. Žiaci so záujmom sledovali možnosti, ktoré sa týkali zelenej módy.

Táto beseda nadviazala na aktivity projektu Greenfluenceri a energia, čím sme v tomto ročníku uzavreli našu činnosť.

Téma žiakov zaujala a prispieva k zvyšovaniu ich povedomia v oblasti ochrany životného prostredia.

### Misia: Finančná budúcnosť – Deviataci v centrále NBS

Dňa 28. apríla 2025 sa žiaci 9. ročníka zúčastnili workshopu s názvom „Príjem a práca“ v priestoroch Národnej banky Slovenska v Bratislave.

V rámci podujatia sa oboznámili s fungovaním centrálnej banky a jej úlohami. Diskutovali o rozdieloch medzi hrubou a čistou mzdou, o daniach a osobnom rozpočte. Workshop prebiehal interaktívnou formou, čo žiakov motivovalo k aktívnemu zapojeniu. Získané vedomosti môžu

využiť pri výbere budúceho povolania a pláno-

vaní financií. Celý deň bol pre žiakov zaujímavým a inšpiratívnym zážitkom.

### Prevenia pred nežiaducimi javmi

V rámci prevencie pred nežiaducimi javmi dnešnej doby sa koncom marca uskutočnili stretnutia žiakov s príslušníčkou policajného zboru. Chlapci a dievčatá získavali informácie, a tiež boli upozornení na nebezpečenstvá, ktoré im hrozia v daných oblastiach. Témy v jednotlivých triedach boli rôzne: 3. A – Správaj sa správne, 3. B – Ohrozenie detí vo virtuálnom svete, 6. A – Beseda proti všetkým formám diskriminácie, rasizmu a extrémizmu a 8. A – Trestnoprávna zodpovednosť.

Medzinárodný rok ochrany ľadovcov 2025 – zapojenie do súťaže Liptovskej vodárenskej spoločnosti

Žiaci našej školy prispievajú aj k ochrane životného prostredia. Pri príležitosti Medzinárodného roku ochrany ľadovcov 2025 vyhlásila LVS v Liptovskom Mikulášu literárnu súťaž, do ktorej sa zapojili aj naši žiaci a piatokvi Sebastianovi Olejovi sa podarilo vyhrať 3. miesto. Napísal zaujímavú rozprávku s tematikou života na ľadovci, ktorú si môžete prečítať.

### Sebastian Olej: Život na ľadovci

Ako malému mi Dedko rozprával príbeh o chlapcovi, ktorý žil s rodinou na Antarktíde. Chlapec sa volal Simon a mal veľa kamarátov Eskimákov. Chodieval do školy, ktorá bola celá z ľadu, bolo to obrovské Iglu. Rád chodil s otcom a s kamarátmi na lov rýb a tuleňov. Raz sa vybrali na loď, ktorá pripomínala pirátsku loď. Mali sa s ňou vybrať na výlet s celou rodinou. Ich cieľ cesty bola ich stará mama, ktorá bývala na ostrove v Severnom mori. Počas plavby sa im naskytol pohľad na rodinku veľrýb a kosatiek.



V okolí ich plavby boli ľadovce, na ktorých videli ľadové medvede a tučniaky. Mali z toho náramnú radosť. Ale zrazu zbadali, že na zamrzutej kryhe je stroskotanec a líška polárna. Jeho loď bola potopená a oni sa nachádzali na odtrhnutej kryhe, čo plávala na ľadovom mori. Okamžite Simon zastavil loď a išiel im spolu s otcom na pomoc. Stroskotanec ešte žil, aj líštička, ktorá bola schúlená pri ňom. „Ešte, že sme mali cestu okolo inak neviem, ako by to dopadlo,“ povedal Simon. Poskytli mu prvú pomoc a ponúkli horúci čaj a líštičke teplú vodu. Stroskotanec im poďakovať a povedal, že už ani nedúfal či ho dakto zachráni.

Spýtali sa ho, ako sa mu to stalo. Povedal, že počas plavby jeho loď narazila na ľadovec a potopila sa. A že na rozbúrenom mori je už tri dni a vďaka jeho kamarátke líštičke nezmrzli.

Tak to mal naozaj šťastie, že išli na výlet a mohli ich zachrániť. Simonov otec už volal záchrannú službu, aby ich čakali v prístave a zobrali stroskotanca a jeho vernú kamarátku líštičku do nemocnice. Boli celí premrznutí. Po niekoľkých hodinách plavby dorazili do prístavu na ostrov, kde býva stará mama. Ona ich už čakala v prístave. Všetci sa tešili, že ju vidia, kývala im oboma rukami.

Po zakotvení lode ju objali a tiež ju zoznámili so stroskotancom. Po príchode do prístavu ich tiež už čakala záchranná služba, ktorá ich zobrala do nemocnice. Po rozlúčení so stroskotancom a polárnou líštičkou išli ku svojej starkej domov. Starká mala navarenú horúcu polievku, ktorá im dobre padla po takom náročnom dni. Porozprávali jej zážitky z plavby a neskoro večer si šli ľahnúť do postele.

Človek by povedal, že na Antarktíde nič nie je len ľad. Ale pravda je taká, že tam žijú zvieratká rôzneho druhu. A kto neverí, tak nech ju navštívi.

### Slávik Slovenska 2025

Dňa 28. 4. 2025 sa v našej škole konal 33. ročník spevackej súťaže v interpretácii ľudových piesní s názvom SLÁVIK SLOVENSKA 2025. Po súťaži v triednych kolách postúpili úspešní speváci do školského kola, v ktorom zvíťazila žiačka Karolína Glončáková zo 4. A a postúpila do okresného kola v Liptovskom Mikulášu. Karolíne sa 15. 5. 2025 v okresnom kole darilo a za svoj spev získala 3. miesto.

### Rázusovie Vrbica má víťazov aj u nás

23. mája 2025 našu školu reprezentovali 3 žiaci v súťaži Rázusovie Vrbica. V prednese poézie a prózy získala Karolína Glončáková /4. A/ ocenenie za vy-

### Laura Dišková: Moja modlitba

Ďakujem, ďakujem za všetko,  
za život, za rodinu,  
za priateľov, zdravie,  
proste za všetko,  
ale to už každý vie.

Ja viem, že vďačnosť  
má byť na prvom mieste,  
no ja som na zložitej ceste.  
Nemôžem si pomôcť,  
dúfam v niečo viac,  
na následky nehľadiac.

Chcem byť voľná, slobodná,  
chcem lietať ako vták,  
Chcem piť z kalicha života  
a smiať sa smrti do tváre.  
Skákať z výšok a kričať,  
„Toto som ja!“  
Chcem pretrhnúť reťaze,  
ktoré ma držia pri zemi,  
rozťahnuť krídla a letieť, v nádeji,  
že nájdem svoj cieľ.

Chcem byť voľná.

Nechcem byť spútaná, krídla odfaté,  
za múrmi, v temnote,  
oh, ako mi chýba slnko zlaté!  
Prosím, prosím o dieru v plote,  
o šancu na slobodu,  
o voľnosť môjho divého rodu.

Prosím o záchranu,  
o lúč svetla v mojom temnom svete,  
nech mi opäť narastú krídla,  
a ja opustím tento svet.  
Už ma nikdy nenájdete.

Budem voľná.  
Ja chcem byť voľná!

...  
Prosím.



nikajúci prednes a Terézia Tomková /5. A/ získala ocenenie za pozoruhodný prednes. V literárnej časti sa Laura Dišková /8. A/ umiestnila na 1. mieste so svojou prácou nazvanou Moja modlitba.

#### Osmijankova literárna záhrada – celoslovenská čitateľská súťaž

Naši štvrtáci zo 4. A sa zapojili do celoslovenskej súťaže, Osmijankova literárna záhrada, organizovanej organizáciou OSMIJANKO, ktorej cieľom je podporiť rozvoj čítania, literárnej gramotnosti a vzťahu k materinskému jazyku.

Súťaž pomáha deťom čítať s porozumením, rozvíjať tvorivé myslenie a objavovať hodnotnú detskú literatúru. Odborná porota mala odmeniť  $8+8+8=24$  školských kolektívov a jedna odmena patrila aj žiakom zo 4. A triedy, ktorí sa usilovne zapájali do úloh zo súťažného zošita, prežívali spoločné literárne dobrodružstvá a vďaka ich snahe získali jedno z ocenení.

Veľká vďaka patrí nielen deťom, ale aj učiteľom a rodičom, ktorí ich na tejto ceste podporovali.

#### Realizácia programu Mirabilis na našej škole

Na našej škole sme úspešne zrealizovali korekčný program Mirabilis, ktorý bol určený nielen pre žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími po-

trebami, ale aj pre tých, ktorí mali ťažkosti v učení. Program nebol len o zlepšovaní školských zručností, ale aj o radošti z učenia, vzájomnej podpore a príjemne strávenom čase.

Korekčný program Mirabilis pre 1. stupeň ZŠ sme realizovali v dvoch skupinách, do ktorých boli zapojení prihlásení žiaci 3. a 4. ročníka. Program pomáhal deťom zlepšiť pozornosť, zrakové a sluchové vnímanie, intermodalitu, psychomotoriku a vzťah k čítaniu a písaniu. Počas 10 stretnutí si deti osvojili nové zručnosti, ktoré im pomáhali lepšie zvládať učenie.

Na 2. stupni sme zrealizovali Mirabilis pre 2. stupeň ZŠ, konkrétne pre skupinu 7 žiakov z 8. A triedy. Program sa zameriaval na zlepšenie práce s textom, písanie bez chýb, pamäť a sústredenie. Aj tu prebiehalo 10 stretnutí, počas ktorých sa žiaci zdomotali v dôležitých oblastiach učenia.

Program si žiaci veľmi obľúbili, čo dokazujú aj ich vlastné vyjadrenia po absolvovaní:

- „Zábavu sme spolu zažili a pekne sa pobavili. Vždy bolo veselo, dobre nám s vami bolo, radi vás veľmi máme, a hlavne keď nám pomáhate s vecami, ktoré nám veľmi nejdú. Porozprávať sa s vami dá, a to hlavne, keď som smutná. Energiiu nám vy dávate. Ďakujeme, že ste tu s nami, budeme vám vždy vďační za všetko, čo ste spravili, a že ste nám úsmev na tvár zas vrátili.“

- „Tento rok sme sa ako skupinka 7 milých ľudí zúčastnili vzdelávacieho programu Mirabilis. V skupinke sme boli 6 dievčat a 1 chlapec. 10 hodín nám spríjemňovala pani učiteľka Lenka. Všetci sme sa zabávali, ale aj sme sa toho veľa naučili. Všetci sme vám veľmi vďační za tých 10 hodín zábavy a učenia nových vecí. Na vašich hodinách sme sa cítili veľmi dobre, chodili sme sem veľmi radi. Dúfame, že takýto vzdelávací program bude znova.“ Mirabilis sa ukázal ako efektívny a obľúbený program medzi žiakmi. Bol nielen vzdelávací, ale aj plný radosti, smiechu a podpory.

## ZO ŽIVOTA V MATERSKEJ ŠKOLE

#### Predškoláci na lyžiarskom výcviku

Budúci prváčikovia z triedy Sovičiek v marci absolvovali lyžiarsky výcvik v lyžiarskom stredisku v Závažnej Porube. Pod vedením skúsených inštruktorov nadobudli základy lyžovania. Skúsenejší lyžiari si zdokonaľovali lyžiarsku techniku a objavovali radosť z jazdy na dlhšom svahu. Naši malí lyžiari prekonávali svoje obavy a každý deň robili pokroky. V posledný deň výcviku absolvovali lyžiarske preteky a za svoju statočnosť si odniesli domov diplom a medailu. Deti si užili týždeň plný pohybu, zábavy a nezabudnuteľných zážitkov.



#### Canisterapia

Do našej materskej školy v tomto školskom roku prišla netradičná návšteva – canisterapeutka Veronika so svojím psíkom Eliškou. Hravou formou sa deti dozvedeli veľa zaujímavých informácií o tom, ako sa o psíka starať, ako sa majú pri psíkoch správať, ako psík pomáha ľuďom... Počas stretnutia sa mohli pod dohľadom terapeutky psíka dotýkať, kŕmiť ho a sledovať jeho „psie kúsky“. Prítomnosť tohto špeciálne vycvičeného psíka a priamy kontakt s ním pozitívne vplývalo na deti, o čom svedčili ich usmiatke, spokojné tváričky.

#### Deň matiek

Pri príležitosti krásneho sviatku Dňa matiek si deti MŠ pripravili pre mamičky a staré mamy milý program, s ktorým vystúpili v KD dňa 12. 5. 2025. Pod vedením p.učiteľiek potešili nielen mamičky, ale aj všetkých prítomných krásnymi básničkami, pesničkami a veselými tancami. V nich vyjadrili



svoju lásku a vďaka za ich starostlivosť, obetavosť. Na záver tejto milej slávnosti mamičkám a starým mamám darovali kvietok a veľké objatie. Tešíme sa na ďalšie spoločne strávené chvíle.

Záverom môžeme s radosťou povedať, že druhý polrok bol pre našu školu obdobím plným aktivít, úspechov a nových skúseností. Naši žiaci sa s nadšením zapájali do rôznych podujatí, rozvíjali svoje schopnosti a reprezentovali školu s hrdosťou. Ďakujeme všetkým pedagógom, rodičom a partnerom školy za podporu a spoluprácu, vďaka ktorej sme mohli tieto aktivity zrealizovať. Veríme, že aj v nasledujúcom školskom roku budeme pokračovať v tejto krásnej tradícii a spoločne vytvárať prostredie plné inšpirácie, radosti a úspechov.

Mgr. Iveta Kališová, riaditeľka školy



Plánované kultúrne a športové aktivity v obci Ľubela – rok 2025

| Termín aktivity              | Názov aktivity                                                               | Miesto konania           | Organizátor/-i                      |
|------------------------------|------------------------------------------------------------------------------|--------------------------|-------------------------------------|
| 2. 8. 2025                   | Súťaž vo varení gulášu o putovnú varechu starostu obce                       | Ovocinárska záhrada      | Obec Ľubela, Únia žien Slovenska    |
| 29. 8. 2025                  | Pietna spomienka pri príležitosti výročia SNP                                | Pamätník SNP             | Obec Ľubela, ZO SZPB                |
| 31. 8. 2025                  | Beh Ľubelou                                                                  | Nádvorie Kultúrneho domu | Obec Ľubela                         |
| 5.–6. 9. 2025                | Ľubelafest – festival ochotníckych divadiel                                  | Kultúrny dom             | LOD K. O. Urbana                    |
| Október 2025                 | Od kaplnky ku kaplnke                                                        | Obec Ľubela              | Únia žien Slovenska                 |
| Október 2025                 | Stretnutie starostu obce so seniormi pri príležitosti Mesiaca úcty k starším | Kultúrny dom             | Obec Ľubela                         |
| 6. 12. 2025                  | Mikuláš s prvou pomocou                                                      | Kultúrny dom             | MS SČK Ľubela                       |
| 7. 12. 2025                  | Vianočné trhy                                                                | Kultúrny dom             | ZŠ s MŠ Ľubela, Únia žien Slovenska |
| 25. 12. 2025<br>27. 12. 2025 | Divadelné predstavenie                                                       | Kultúrny dom             | LOD K. O. Urbana                    |
| 26. 12. 2025                 | Vianočný výstup na Viackov                                                   | Viackov                  | Obec Ľubela, PZ Viackov             |



**ROK 2024 V ČÍSLACH:**  
Počet narodení: 12  
Počet úmrtí: 12  
Počet prisťahovaných: 30  
Počet odsťahovaných: 29

Stav k 31.12.2024: 1212

Aforizmy, sentencie

- Ak si všetci o všetkom začneme myslieť to isté, sme v riziku, že prestávame myslieť.
- My sa určite mýlime, keď si myslíme, že mydlo z nás zmyje všetky omyly z minulosti.
- Aj sklenená kocka si myslí, že je brilant.
- Je na neuverenie, že do neba sa najviac tlačia tí, čo v nebo neveria.
- V nezmysloch nehľadaj zmysel.
- Čím viacej nezmyslov prijmeš, tým menej si pri zmysloch.
- Keby sme to nevinné slovo, „vnímanie“, čo papagáje pri hocičom krákajú, nahradili racionálnym úsudkom, bolo by to uveriteľnejšie.

-bko-

Aktivity Únie žien v Ľubeli

Únia žien v Ľubeli sa počas celého roka snaží o pestrú ponuku aktivít pre členky aj širokú verejnosť. Tento rok sme sa zapojili aj do fašiangovej bursovačky, pri ktorej nám s prípravou tradičných šišiek pomáhal aj pán starosta, a to podľa osvedčeného receptu Hanky Rojčekovej.

Tradičnú schôdzu k príležitosti Dňa matiek sme tento rok presunuli o týždeň skôr. V príhovore predsedníčka nášho spolku, pani Vierka Bubniaková, pripomenula, že matky by si zaslúžili pozornosť každý deň, nie iba raz do roka. Schôdzu svojou prítomnosťou podporili aj obvodná lekárka MUDr. Elena Hrbčová, starosta obce Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA a okresná predsedníčka Únie žien Ľudmila Mikulášová. V závere zaznela krásna myšlienka od spisovateľa Rudyarda Kiplinga: „Boh nemohol byť všade, a preto stvoril matky.“

Slávnostnú atmosféru obohatili vystúpenia talentovaných detí – Alžbetky Jurščákovej, Karolíny Glončákovej a detí z materskej školy pod vedením ich pani učiteliek.

Naše členky spolu so svojimi partnermi navštívili aj kultúrne podujatie Muzikály Jozefa Vojtku v Liptovskom Mikuláši. Ohlasy boli veľmi pozitívne a veríme, že podobné výlety sa stanú tradíciou.

Pri príležitosti Medzinárodného dňa detí sme navštívili materskú školu, kde naše členky – Majka Ošková, Eliška Jurisová a Lenka Ošková – deťom spríjemnili deň milými darčekom a veselou atmosférou.

Za starostlivosť o zeleň pri chodníku patrí poďakovanie Gabike Oškovej a Magduške Oravcovej, ktoré sa tejto úlohy zhostili s láskou počas celého roka.

Už teraz sa tešíme na 15. ročník súťaže vo varení gulášu, ktorá sa uskutoční 2. augusta 2025 v krásnom prostredí Ovocinárskej záhrady v Ľubeli. Vianočné trhy plánujeme na 7. decembra a srdečne pozývame všetkých obyvateľov i návštevníkov obce.

Ďakujeme každej jednej žene, ktorá prispieva k rozmanitým aktivitám nášho spolku. Bez vás by to nebolo možné. Spolu tvoríme komunitu, ktorá má srdce i dušu.

-em-





## Činnosť MS SČK Ľubela v roku 2024

Zhodnotenie činnosti predniesla predsedníčka Mgr. Mária Kubíková.

Minútou ticha sa symbolicky prítomní rozlúčili s dlhoročnými členkami Jolanou Vrbenskou, Máriou Jaškovou, Helenou Podhorovou a Amáliou Vrbenskou, ktoré opustili naše rady v roku 2024.

Pozornosť venovala aj dobrovoľným darcom krvi, ktorí každoročne nezištne pomáhajú darovanou krvou zachraňovať ľudské životy. Teší nás že z roka na rok sa medzi darcami objavujú nové mená. V minulom roku krv darovalo až 40 darcov a potešila nás aj ich väčšia účasť na našom stretnutí. Malý darček, ktorým prispela Obec Ľubela, je poďakovaním za ich záslužnú činnosť.

Charitatívna akcia „Pomáhame potravinami“ sa už niekoľko rokov pravidelne objavuje v našom kalendári v mesiaci október. Zúčastňujeme sa jej ako dobrovoľníci pri zbere potravín priamo v obchodnom dome Kaufland (menovite v uplynulom roku Zdenka Budveselová, Vierka Kubíková, Danka Mihalovičová a Hedka Obrcianová) a potom pri odovzdávaní balíčkov priamo u našich spoluobčanov. Takto sme pomohli 8 sociálne slabším rodinám a osamelým vdovám.

V rámci brigádnickej činnosti je našou doménou



**Zhodnotenie činnosti za uplynulý rok sa uskutočnilo v kultúrnom dome 5. apríla 2025. Ako hostia sa ho zúčastnili poslankyňa Obecného zastupiteľstva v Ľubeli PhDr. Mgr. Mariana Magerčiaková, PhD., MPH, MBA, riaditeľka SČK ÚzS Liptov Mgr. Marika Kubíková a obvodná lekárka MUDr. Elena Hrbčová (ktoré sú zároveň aj naše členky).**

Úvod stretnutia už tradične patril kultúrnemu programu. Vystúpili v ňom Emka Jurščáková hrou na husle, Karolínka Glončáková zaspievala ľudové piesne za doprovodu klaviristky Želmíry Chovancovej, zbormajsterka, učiteľka odboru spev Miroslava Smrečanová nás potešila piesňou od Mikuláša Schneidera Trnavského a Drahuška Gemzická básňou Starenka.

postarať sa o park pri zdravotnom stredisku, nad ktorým máme už niekoľko rokov patronát. A tak sme koncom mesiaca október a začiatkom novembra zorganizovali brigády pri čistení parku – vyhrabovaní lístia za účasti 22 brigádnikov. Osvedčila sa nám aj prítomnosť zamestnanca Obecného úradu Ľ. Tholta, ktorý naplnené vrecia ihneď odvážal, a tak po ukončení brigády park zívaj čistotou.

V oblasti kultúrno-spoločenského života sme zorganizovali nasledovné podujatia:

Tradičnú bursovačku už 27. januára. Počas dňa sa obcou ozývala hudba, spev a tanec. Postarali sa o to bursovníci v pestrých fašiangových maskách a naši známi muzikanti.

MDD sme spolu s deťmi oslávili v materskej škole. Na školskom dvore sa tancovalo, spievalo a recitovalo. Pár nových kníh a hračiek spolu so sladkosťou bolo naším poďakovaním.

Mikuláš s prvou pomocou minulý rok zavítal medzi nás trochu neskôr ako zvyčajne. Tentokrát si naša stála lektorka Mariana Magerčiaková pre nás pripravila tému „psychologická prvá pomoc.“ Ide v súčasnosti o veľmi aktuálnu tému, určenú na podporu jednotlivcov v ťažkých životných situáciách a pri katastrofách. Zameriava sa na poskytnutie okamžitej emocionálnej podpory, poskytnutie bezpečia a taktiež zabezpečenie prepojenia na blízkych.

Tematický zájazd do Krakova sme uskutočnili 14. decembra na tradičné vianočné trhy. Hoci sme porušili tradíciu návštevy profesionálneho divadla (spravidla 2x ročne profesionálni herci zavítajú priamo do našej obce), rozhodli sme sa správne. Odozva zo strany 40 účastníkov nám dala za pravdu. Účastníci mali možnosť nielen pokochať sa predvianočnou atmosférou na samotných trhoch, ale mnohí využili danú príležitosť aj na návštevu známeho Wawelu – kultúrnej pamiatky historického významu, korunovačné miesto poľských panovníkov, miesto posledného odpočinku nielen mnohých kráľov, ale aj ďalších významných osobností poľského národa.

Členky organizácie sa svojou účasťou zapájajú aj do spoločenského diania v obci. Zúčastnili sa školenia poskytovania prvej pomoci, ktoré zorganizovala Obec Ľubela, kde mali možnosť oboznámiť sa aj s postupom, ako správne použiť defibrilátor pri záchrane ľudského života.

Už po 3.-krát sme sa zapojili do akcie vo varení gulášu O putovnú varechu starostu obce. Hoci sa nám ešte nepodarilo zvíťaziť, nevzdávame sa, lebo nás teší skutočnosť, že nami navarený guláš neskla-



mal. Naša tradičná Ľubelská štrúdľa, ktorú sme po prvýkrát ponúkli návštevníkom, tiež nesklamala a všetkých, ku ktorým sa dostala, očarila.

Na záver chcem pripomenúť ešte dve udalosti, na ktoré je naša organizácia hrdá:

1. Riaditeľke SČK Územného spolku Liptov Mgr. Marike Kubíkovej sa dostalo mimoriadnej pozornosti. Bola jej udelená Cena primátora Mesta Liptovský Mikuláš Jána Blcháča, v roku 2024.

2. Výbor MS SČK v Ľubeli získal začiatkom roka 2025 od manželov Kupčových (Michala a Martiniky, rodenej Škvarkovej) vecný dar v podobe grilu. Tento sa rozhodol darovať najaktívnejšiemu dobrovoľnému darcovi krvi za našu organizáciu i samotnú Obec Ľubela. Podľa našej evidencie je ním pán Stanislav Kubín, nositeľ Zlatej plakety prof. MUDr. Jana Janského už z roku 2012, ktorý naďalej dodnes spravidla 4x ročne daruje svoju krv na záchranu ľudských životov. Vecný dar mu bol odovzdaný za prítomnosti manželky Zuzky v mesiaci máj osobne u nich doma.

Mgr. Mária Kubíková  
predsedníčka MS SČK v Ľubeli

## Dobrovoľní darcovia krvi za rok 2024

BUBNIAK Erik, Ľubľa 331  
 CEBECAVEROVÁ Eva, Ľubľa 123  
 CEBECAVER Martin, Ľubľa 123  
 ČENDULA Jozef, Ľubľa 406  
 FORGÁČOVÁ Eva, Ľubľa 21  
 GREGOROVÁ Stanislava, Ľubľa 42  
 HERCEG Stanislav, Ľubľa 339  
 HERCEGOVÁ Lenka, Ľubľa 339  
 HRIC Jakub, Ľubľa 547  
 Ing. HRIVŇÁK Marek, Ľubľa 334  
 Ing. HRNČIAR Dušan, Ľubľa 385  
 HRNČIAR Peter, Ľubľa 57  
 HYCLÁKOVÁ Petra, Ľubľa 150  
 JANČI Zdenko, Ľubľa 119  
 JAŠKO Juraj, Ľubľa 510  
 JAŠKO Martin, Ľubľa 510  
 JURIGOVÁ Petra, Ľubľa 495  
 JURŠČÁK Roman, Ľubľa 352  
 Ing. JURŠČÁKOVÁ Kristína, Ľubľa 352  
 Bc. KÁKOŠ Ján, Ľubľa 633  
 Mgr.art. KANDERA Oto, Ľubľa 632  
 Mgr. KAREL Ján, Ľubľa 103  
 KUBÍN Stanislav, Ľubľa 108  
 KUBO Michal, Ľubľa 491  
 KUBOVÁ Tatiana, Ľubľa 491  
 Mgr. MAGERČIAK Mojmir, Ľubľa 524  
 MAGERČIAKOVÁ Sofia Karmen, Ľubľa 524  
 Bc. NAHÁLKA Denis, Ľubľa 545  
 NOVÁKOVÁ Dominika, Ľubľa 436  
 ORAVEC Štefan, L. Kľačany 146  
 Bc. OŠKO Ján, Ľubľa 438  
 PETRÁŠOVÁ Renáta, Ľubľa 225  
 STAROŇOVÁ Diana, Ľubľa 149  
 Ing. SMITEK Juraj, Ľubľa 299  
 ŠVEC Alino, Ľubľa 244  
 ŠROBA Štefan, Ľubľa 424  
 Mgr. TOMČÍK Peter, Sv. Kríž 261  
 URBANOVÁ Andrea, Ľubľa 465  
 VRBENSKÝ Štefan, Ľubľa 197  
 VRBENSKÁ Zlatica, Ľubľa 197

### OCENENIE ZÍSKALI:

*Bronzová plaketa prof. MUDr. Jana Janského za 10 odberov)*  
 Andrea URBANOVÁ, Tatiana KUBOVÁ, Renáta PETRÁŠOVÁ

*Strieborná plaketa prof. MUDr. Jana Janského za 20 odberov*  
 Ing. Radoslav MAGERČIAK (prechodná adresa)

Mgr. Mária Kubíková  
 predsedníčka MS SČK Ľubľa



## Deň detí v materskej škole

Už každoročne sviatok Medzinárodný deň detí (MDD) slávime spolu s deťmi v Materskej škole v Ľubeli. Tento rok zavítali medzi škôlkárov členky MS SČK Janka Budveselová, Milka Kubíková, Dan-ka Mihalovičová a Mária Kubíková, aby spoločne oslávili ich sviatok. Pekné počasie nám umožnilo stretnúť sa s deťmi na školskom dvore. A deti nás opäť nesklamali. Každá skupinka sa prezentovala tančekom, ktorý si pripravila s pani učiteľkou. Hravosť, radosť a veselosť vyčarili úsmev nielen na detských tváričkách, ale potešili aj nás divákov. Poďa-kovali sme sa tak, ako sa patrí – malým darčekom, sladkosťou a prísľubom, že o rok sa opäť stretneme.

Mgr. Mária Kubíková  
 predsedníčka MS SČK Ľubľa



## Spievali, stavali, pochovávali. Rok s JDS Ľubľa bol bohatý

### Pochovávanie basy

Dňa 4. 3. 2025 o 18,00 hod. sa v Kultúrnom dome (KD) v Ľubeli uskutočnilo tradičné pochovávanie basy, ktoré zorganizovala Základná organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku (ZO JDS) v Ľubeli v spolupráci s Obecným úradom Ľubľa. Tento tradičný obrad, ktorý uzatvára obdobie fašiangov, bol sprevádzaný hrami scénok, sprievodom masiek, smútočnou hudbou a spevom a humorným „pohrebom basy Estery“, čím sa obec pripravila na nasledujúce pôstne obdobie. Hlavným organizátorom podujatia bol náš člen Vincko Urban, ktorému patrí veľké poďakovanie za jeho úsilie a oddanosť pri udržiavaní tejto významnej tradície. Ďakujeme všetkým účinkujúcim a všetkým občanom, ktorý sa tejto akcie zúčastnili, a tešíme sa na ďalšie spoločné podujatia, ktorými zachováme naše kultúrne dedičstvo.

### Vynášanie Moreny

Dňa 4. 4. 2025 zorganizovala ZO JDS v Ľubeli tradičné vynášanie Moreny – obrad, ktorým sa naši predkovia symbolicky lúčili so zimou a vítali príchod jari. Vynášanie Moreny patrí medzi najstar-

šie slovenské zvyky, ktoré sa konajú na prelome zimy a jari. Podujatie sa začalo popoludní, členky JDS sa stretli pred kultúrnym domom. Ľudka Macíková pripravila slamenú figurínu oblečenú do kroja. Sprievod sa vydal cez obec, pričom sme spievali tradičné piesne. Pri miestnom potoku bola Morena za spevu zapálená a hodená do vody, čím sa symbolicky ukončilo obdobie zimy a privítala sa jar. Toto podujatie sprevádzala dobrá nálada a pocit spolupatričnosti medzi členkami. Naša organizácia plánuje aj v budúcnosti organizovať podobné podujatia, tešíme sa na účasť všetkých obyvateľov obce.



Pre nemoc sa detičky z Materskej školy v Ľubeli nemohli zúčastniť tohto krásneho podujatia.

### Výročná hodnotiacia schôdza ZO JDS Ľubľa

Dňa 22. 3. 2025 v KD Ľubľa sa uskutočnila výročná hodnotiacia schôdza, ktorú otvorila básňou členka Drahuška Gemzická. Predsedníčka privítala všetkých prítomných hostí: predsedu OO JDS Liptovský Mikuláš Milana Bereša, poslankyňu Obecného zastupiteľstva v Ľubeli PhDr. Mgr. Marianu Magerčiakovú, PhD., MPH, MBA, podpredsedu Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov v Ľubeli doc. Ing. Stanislava Moronga, PhD. Ospravedlnená bola MUDr. Elena Hrbčová a starosta obce Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA. Predsedníčka

zhodnotila aktivity a podujatia v uplynulom roku. Pokladníčka informovala o hospodárení organizácie. Diskutovali sme o návrhoch podujatí na rok 2025. Členovia mali možnosť vyjadriť svoje názory, návrhy a pripomienky k činnosti organizácie. Slovo mala podpredsedníčka Stázika Kanderová, ktorá sa vo svojom príhovore zamerala na MDŽ. Milým slovom sa nám prihovorili aj naši hostia. Schôdza sa niesla v priateľskej atmosfére a potvrdila silu, súdržnosť seniorskej organizácie. Ďakujem všetkým členom a členkám za hojnú účasť.



### Máj, máj...

*Na Turíce máj sa stavia  
dievčatá v kroji, chlapci v kroji,  
kde je spev, trochu vínka  
tam je dobrá zábava...*

Dňa 7. 6. 2025 ZO JDS v spolupráci s Obecným úradom Lubela a DHZ Lubela postavili máj pred Obecným úradom v Lubeli. Tento máj je pýcha našej dediny. A veru nie je to len tak. 8. 6. 2025 slávime Ducha Svätého – Turíce, keď nebo zoslalo na zem dar Ducha múdrosti, pokoja a lásky. Tento máj je zdobený stuhami, čo sa vo vetre hrajú ako deti na

lúke – nech je znamením našej spolupatričnosti, našich tradícií a radosti zo života. Veď pri takýchto chvíľach sa rodí to pravé bohatstvo, spev, smiech, dobré vzťahy v našej obci. Nech naše piesne znejú široko-daleko, nech sa každý usmeje, lebo kde je radosť, tam je aj požehnanie. Keďže naši hasiči postavili tento máj, tak nech nám stojí pevne a krásne. Ďakujem všetkým, ktorí sa podieľali na tejto krásnej akcii, za pomoc, ochotu, dobrú náladu a silné ruky chlapcov. Každý z Vás bol dôležitou súčasťou.

Jozefka Slavkovská  
predsedníčka ZO JDS v Lubeli

## Obecná knižnica v Lubeli v číslach za rok 2024



**Počet stálych čitateľov v roku:** 47  
z toho detí do 15 rokov: 7

**Počet výpožičiek celkom:** 1 138  
Z toho: deti beletria: 149  
náučná 15  
dospelí: beletria 842  
náučná 13

**časopisy** (Slovenka a Život): 119-krát

Počas roka knižnicu navštívilo 330 čitateľov

**Počet nových kníh v roku 2024:** 95  
Z toho pre dospelých 79  
pre deti 16

**Hodnota nových kníh** 1 050,- €  
Celkový počet kníh k 31.12.2024 4 877  
Celková finančná hodnota kníh 25 992,85,- €

Mgr. Mária Kubíková, knihovníčka

## Láska k poézii

Moja láska k poézii začala už v detstve. Rada som sa hrávala na ulici s deťmi na recitátorov, spievali sme si. Na základnej škole som sa pravidelne zúčastňovala recitačných súťaží Hviezdoslavov Kubín. Veľakrát som vyhrala školské kolá. Úspechy som žala aj na okresných kolách. Po skončení základnej školy mi láska k literatúre v mojom srdci ostala. V recitovaní a reprezentovaní školy som pokračovala aj na Strednej zdravotníckej škole v Liptovskom Mikuláši. Strednú školu sa mi podarilo reprezentovať aj v Dolnom Kubíne. Na toto obdobie mám krásne spomienky.

Veľmi rada siahnem po poézii Hviezdoslava, Rúfusa, Haľamovej. Rada recitujem tvorbu Kataríny Devečkovej a Jána Frniaka. Prečo? Diela, ktoré si vyberám, sú o živote, láske, krásne staroby.

Každoročne sa zúčastňujem recitačnej súťaže Rúfusov Mikuláš. Na tejto súťaži sa mi podarilo vyhrať 1. miesto s básňou Starenka od Jána Frniaka. 3. miesto som vyhrala v celoslovenskom kole – Návraty poézie. Nezabudnuteľný zážitok som mala na celoslovenskom kole Vansova Lomnička, tu ma potešilo výborné hodnotenie od poroty.

Prostredníctvom poézie som si našla na súťažiach veľa priateľov, a to je pre mňa veľká výhra. Aj priatelia zo ZO JDS Lubela ma podporujú v mojom záujme. Veľakrát sa zúčastnia na recitačných podujatiach.

Ďalšou veľkou a vzácnou cenou je to, že sa recitácii venuje aj moja vnučka. A tak možno bude pokračovať v mojich šľapajach.

Slovami básnika je pre mňa „poézia umenie, ktoré sa uskutočňuje prostredníctvom nesmierne plas-



tického materiálu – ľudskej reči.“ (Carl Sandburg Chicago).

Čo dodať na záver? Verím, že mi zdravie a vek dovoľia naďalej sa zúčastňovať takýchto pekných podujatí, ktoré sú venované poézii a ktorá je pre moju dušu obrovským balzomom.

Drahuška Gemzická





# SZPB Ľubela zhodnotil rok plný spomienok, ocenení aj nových plánov

Dňa 31. marca 2025 sa stretli členovia Základnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB) Ľubela v kultúrnom dome, aby zhodnotili svoju činnosť za uplynulý rok 2024 a načrtli si úlohy na nadehádzajúce obdobie. V súčasnosti má organizácia 26 členov z toho 11 mužov a 15 žien. Vekový priemer členov je necelých 63 rokov. V roku 2024 do organizácie vstúpili traja noví členovia – Irena Turčiaková, Viera Feriancová a Marta Švecová z Liptovských Kľačian.

Z podujatí, ktoré organizácia v uplynulom roku zorganizovala, možno spomenúť nadviazanie užšej spolupráce s vedením Základnej školy s materskou školou Ľubela a zrealizovanie ich spoločného netradičného podujatia Povstaleckým chodníkom na Viackov (Viac sa o ňom dočítate v Ľubel'ských novinách č. 2/2024). Už tradične sme si v obci 29. augusta pripomenuli oslavy SNP, v tomto roku ich 80. výročie. Pri tejto príležitosti boli udelené dve Ceny obce Ľubela – In memoriam – za

významné výsledky verejnoprospešnej činnosti našim členkám Mgr. Magdaléne Gejdošovej a Božene Šimkovej, ktoré nás predčasne opustili v roku 2023.

Naši členovia nechýbali ani na oslavách SNP v susednej obci Liptovské Kľačany, ktoré sa tiež uskutočnili 29. augusta. 12 našich členov sa zúčastnilo osláv SNP na Podbanskom, ktoré zrealizoval Oblastný výbor SZPB v Liptovskom Mikuláši, a organizuje ich každoročne iná základná organizácia Horného Liptova. Členovia organizácie J. Tholtová, V. Jurigová, I. Turčiaková, A. Kubíková a A. Kubík sa pripojili k účastníkom z nášho okresu a spoločne sa zúčastnili osláv na Dukle.

A čo pripravuje organizácia pre svojich členov v roku 2025? Pripomenieme si 80. výročie oslobodenia obce Ľubela, 80. výročie ukončenia II. svetovej vojny, spomienkovú slávnosť 81. výročia SNP v obci, zorganizujeme tematický zájazd do Múzea SNP v Banskej Bystrici a na pamätné miesto SNP do Kališťa, pripravíme 2. ročník podujatia Povstaleckým chodníkom na Viackov pre žiakov ZŠ s MŠ Ľubela, pokúsime sa zorganizovať rodinné stretnutie členov v chatke ovocinárov.

Nezabúdame ani na rozširovanie členskej základne. Pokúsime sa získať do svojich radov nových členov, najmä z radov strednej a mladšej generácie. Veríme, že spoločným úsilím sa nám podarí naše predsavzatia naplniť.

Mgr. Mária Kubíková, za výbor ZO SZPB

# BEH ĽUBEĽOU

## 31.8.2025 3. ROČNÍK

Dĺžka trate:  
**5km**  
**10km**

Miesto štartu:  
**Nádvorie - Kultúrny dom Ľubela**

Registrácia online na [www.casomierapt.com](http://www.casomierapt.com) / Beh Ľubel'ou

# THE WINNING DETAILS

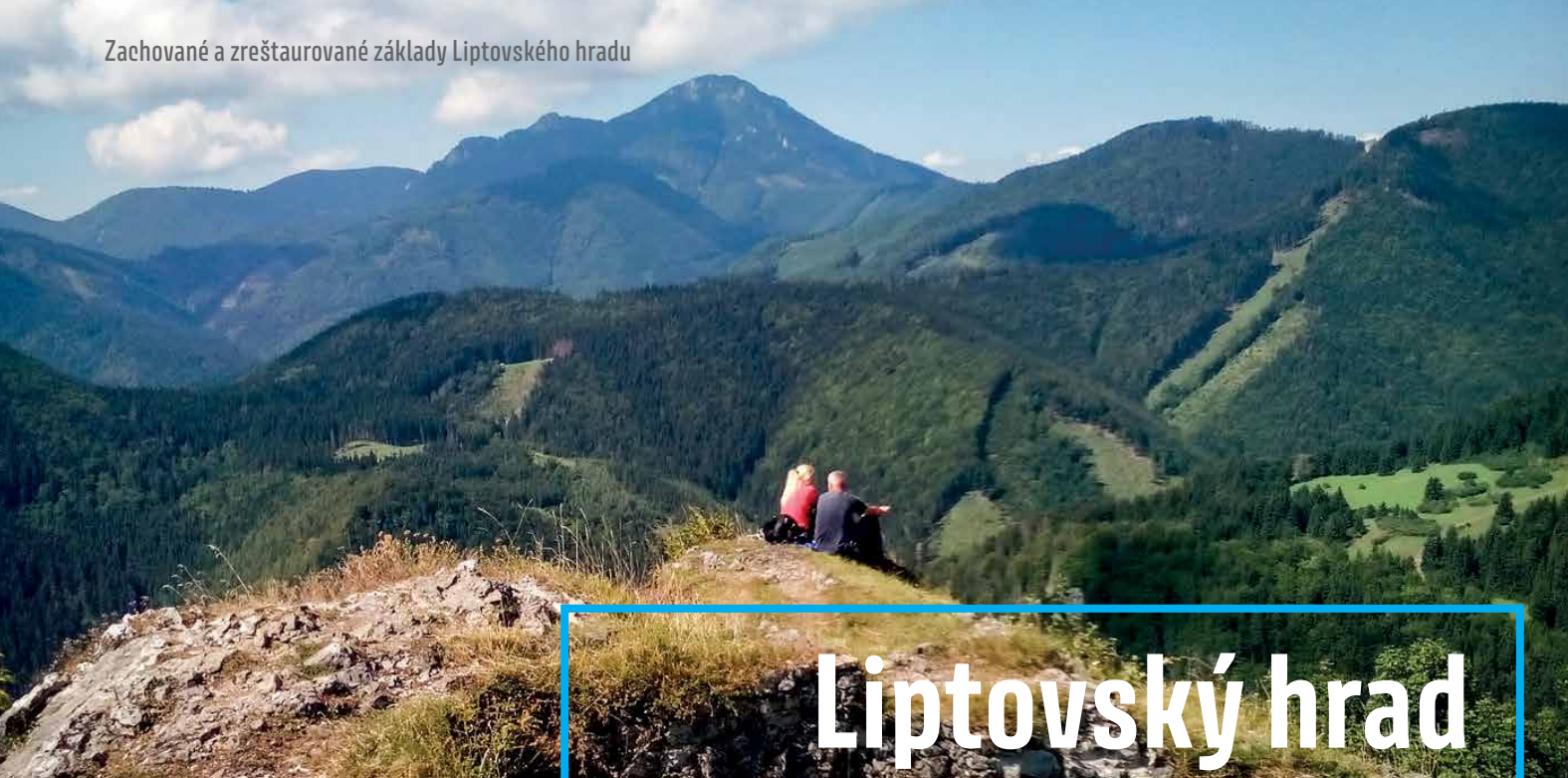
## 31.8.2025, 19:00

### Kultúrny dom Ľubela

V rámci podujatia Beh Ľubel'ou je pripravená prednáška na tému zdravia pri športovej príprave so športovou fyziologičkou **Dr. Evou Piatrikovou**

Čas prednášky sa môže meniť. Začíname po vyhlásení výsledkov

[www.evapiatrikova.com](http://www.evapiatrikova.com)



# Liptovský hrad

Nech by ste sa akokoľvek namáhali z hradu Likava či Liptovský Hrádok, ktoré sú spolu s Liptovským hradom resp. s jeho ruinami jedinými tromi zachovanými hradmi v Liptove, neuvidíte iný z tejto trojice, a tak to platí aj o ostatných. Je to dané skutočnosťou, že na rozdiel od nížin, ktorými pred storočiami viedli obchodné cesty, každá vyvýšenina bola využitá ako oporný bod pre ich sledovanie a kontrolu. V horských oblastiach sa tieto obchodné cesty obmedzovali len na niektoré doliny a priesmyky, ktoré bolo možné kontrolovať z okolitých vrchov bez nutnosti budovať hrady.

Rovnako, ako je pre slovenské prírodné zvláštnosti charakteristické množstvo jaskýň, tak je to aj s počtom hradov. Podľa rôznych literárnych zdrojov osciluje tento počet od 420, v čom sú ale započítané aj kaštiele a zámky, po 92, čo by mali byť zachované stavby a ruiny výsostne hradov bez ohľadu na dobu ich vzniku či zániku. Tieto historické stavby mali v minulosti viacero funkcií, odvodených od miesta, kde boli situované, vlastníckych práv majiteľov a samozrejme účelu, na ktorý slúžili.

Primárne boli sídlom šľachty, ktorá vzhľadom k svojmu sociálnemu statusu v spoločnosti takto demonštrovala svoj majetkový potenciál. Bez súhlasu panovníka si však ani jednotlivé šľachtické rody nemohli svojvoľne rozhodovať o stavbe pre krajinu tak významných stavieb. Povolenie udeľoval panovník alebo boli vystavené na jeho náklady, aby mohli byť vybraným šľachtickým rodom ve-

**Prechádzajúc Považím, Pohroním či východoslovenským Spišom a Šarišom alebo inými regiónmi Slovenska takmer z každého miesta v týchto oblastiach máte vždy na dohľad aspoň jednu krajine dominujúcu historickú stavbu, niektorý z viac ako sto opevnených slovenských hradov. To neplatí, okrem niekoľkých ďalších krajov, ani pre Liptov.**

nované ako odmena za verné služby, čo ešte viac prehľbovalo nie vždy dostatočnú lojalitu vyššieho stavu k panovníckemu dvoru.

Inak to nebolo ani s Liptovským hradom. V 13. storočí ho dal postaviť kráľ Belo IV. Počas svojej, v porovnaní s inými hradmi, krátkej dvestoročnej existencie medzi desiatku známych majiteľov patrili aj niektoré historicky zvučné mená, akým bol Matúš Čák či magister Donč alebo Juraj Bebek z Plešivca.

Aj keď hovoríme o hrade, je potrebné uviesť, že to platilo len do roku 1474. Vtedy sa ho násilím zmocnil šľachtic Komorovský, ktorému ho v roku 1457 daroval kráľ Matej Korvín, po viacerých násilných prevzatíach hradu inými majiteľmi, Komorovský hrad opäť dobyl, no nie nadtľho. Za účasť na sprisahaní proti kráľovi Korvínovi, ktoré bolo podporované poľským kráľovským rodom Jagelovských, Matej Korvín Komorovskému v roku 1474 hrad odňal a dal ho zbúrať až po základy.

Pol tisícročia si ruiny hradu osvojila príroda

a všetko, čo v časoch dávno minulých vytvorila aj zničila ľudská ruka, trpezlivo pretvárala na svoj obraz. Až archeologický výskum z rokov 1976–1983 dal vedieť verejnosti, že pod nápadne pravidelnými terasami a podozrivo tvarovanom kamennom vale na východnej strane vrchu Sestrč sa skutočne nachádzajú zvyšky hradu, o ktorom bol relatívne bohatý register informácií v archívnych dokumentoch.

Ak sa rozhodnete preveriť funkčnosť svojho kardiovaskulárneho systému a vyplaviť do organizmu nejaké tie endorfíny, výstup na Sestrč s pozoruhodnými ruinami Liptovského hradu je ideálnou možnosťou. Výhodou je, že pri východisku z Lubele patrí pre našinca k najbližšie situovaným z troch liptovských hradov. Do geograficky a časom výstupu najvýhodnejšieho východiska pri minerálnom prameni na severnom okraji obce Kalameny je to z Lubele asi desať kilometrov vzdušnou čiarou a po ceste je to porovnateľné so vzdialenosťou Lubele od Liptovského Mikuláša.

Jediným negatívom výletu na Liptovský hrad je pravdepodobne aj Vami potvrdená skutočnosť, že ak sa rozhodnete pre cestu vlastným autom, musíte len niekoľko stometrový úsek poľnou cestou prekonávať s rizikom poškodenia podvozku vozidla či systému riadenia. To, že nespevnená cesta, je plná hlbokých výtlkov, ak nemáte to šťastie, že niekoľko dní pred Vaším príchodom ich nezasýpali štrkom alebo pieskom, neprekvapuje. Musíme akceptovať, že z rozpočtu takej malej obce, ktorá zatiaľ finančne neprofituje ani z predaja vstupného do umele upraveného jazierka s asi 32°C teplou minerálnou vodou, určite nie je možné financovať ná-

klady spojené s vybudovaním štandardnej cestnej komunikácie. O to viac prekvapí, že pred relatívne novo upraveným terénom na parkovisko zaplatíte za prekonanie tohto „tankodrómu“ parkovné. Zostáva len veriť, že ho zaplatíte práve preto, aby sa táto cesta výhľadovo zmenila z cesty bezproblémovo prechodnej pre terénne a pásové vozidlá aspoň na cestu, kde iné vozidlá neprídu o spojler, výfuk alebo inú nízko položenú časť automobilu.

Po zaparkovaní je už len na Vás, či sa rozhodnete prekonať štyristometrový výškový rozdiel po žltom alebo modro značenom turistickom chodníku. Po žltej od minerálneho jazierka hneď stúpate po okraji lesa lúčnym chodníkom smerom na východ s relatívne strmým stúpaním. Zvláštnosťou tejto trasy je skutočnosť, že príroda tu vytvorila akési prírodné schodisko, kde dva alebo trikrát na niečo viac ako kilometrovom úseku do Sedla pod Kráľovou sa striedajú prudké stúpania s pomerne miernymi až rovinatými pasážami na trase výstupu. V tomto sedle sa otvárajú prvé výhľady južným smerom na hrebeň Nízkyh Tatier, ale aj nám dobre známe predhorie hlavného hrebeňa, pričom podľa charakteristického tvaru môžeme identifikovať Sinú, Lupčiansku Maguru či lúky Brestovca a Viackova. Tu sa pripája červeno značený chodník od východu z východiskom z Bukoviny, časť Dušany, ktorý po sedle prekonáva asi dvojnásobnú vzdialenosť, ktorú sme prešli po žltej sponad Kalamien. Ďalej už oba pokračujú ako červená značka až na asi kilometer vzdialený vrchol Sestrče serpentínami bukového jedľového viac rúbaniska ako lesa. Tým sa Vám otvára možnosť obmedzených výhľadov na strednú a západnú časť Liptovskej kotliny. Vrcholová

Mostík z južnej na severnú časť Liptovského hradu



terasa je od vytrvalo stúpajúceho, no kontinuálne hladkého terénu bez skalnatých úsekov či prudkých zlomov oddelená bralnatou stenou. Tú prekonávame po bezpečnom a robustnom kovovom asi štyri metre dlhom rebríku, aby sme si mohli vzápať vychutnať posedenie na odlesnenom lúčnatom bývalom nádvorí hradu dnes lemovanom len základmi niekdajších stavieb tvoriacich celkom dobrú predstavu o pôdoryse, a tým aj niekdajšej veľkosti hradných stavieb.

Z vrcholu Sestrče s pozoruhodnou nadmorskou výškou 999,9 metrov sa neotvárajú tak neobmedzené výhľady na všetky svetové strany, ako z Veľkého Choča či Pravnáča. Rovnako, ako tieto dva vrchy Liptova, ktoré sme v našej rubrike už navštívili, je aj Liptovský hrad na Sestrči situovaný na hlavnom hrebeni východozápadne orientovaných Chočských vrchov, no výška práve týchto dominantných výšin hrebeňa umožňuje len ničím, okrem nevhodného počasia, neobmedzené výhľady na juh, Liptov a celý hrebeň Nízkych Tatier, a na sever na Oravu s hrebeňom Oravských Beskýd na slovensko-poľskom pomedzí.

Alternatívou výstupu je už uvedená modro značovaná trasa severne orientovaným údolím Kalamenianky, ktorá je na prvom kilometri v dolinnej časti relatívne pohodlná, no vo svojom závere tesne pod hradom podstatne na stúpanie náročnejšia, ako popisovaný žltý variant výstupu, ak už spomínaný rebrík nepokladáme za enormnú fyzickú záťaž. Preto modrý variant odporúčame skôr na zostup, čím uzavrieme okruh bez nutnosti absolvovať dvakrát tú istú trasu. Potrebné je však upozorniť, že práve finálna časť modrej pod vrcholom, vám môže pri zostupe znepriemňovať bezpečný pohyb svojim kamenno sutinovým povrchom, čo sa ale po niekoľkých desiatkach metrov mení na relatívne nízke klesanie po takmer ideálne upravenom a vyšliapanom chodníku. Potom je už len na Vás, či sa ešte pred nastúpením do auta odmeníte ponorením do minerálneho jazierka medzi vždy prítomných „kúpeľných hostí“ alebo si na to vyčleníte neskoré nočné hodiny. Vtedy jediný, s kým sa môžete o pôžitok z kúpania v minerálnom prírodnom bazéne podeliť, bude niektorý z chočských chlpatých kráľov lesov, ktorý si čas od času okolie jazierka označia typickým biologickým odpadom, ako finálnym výstupom svojho metabolického procesu po absolvovaní kúpeľnej procedúry.

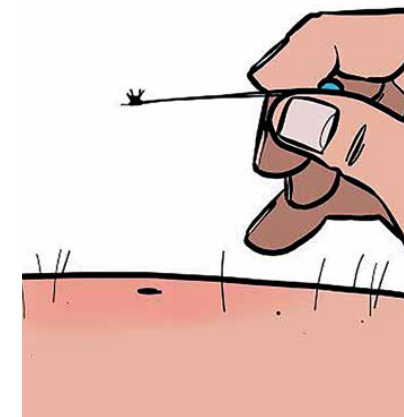
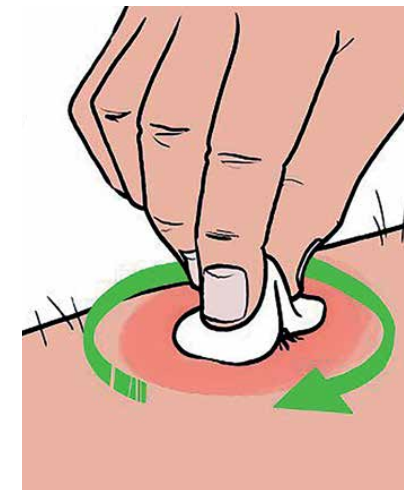
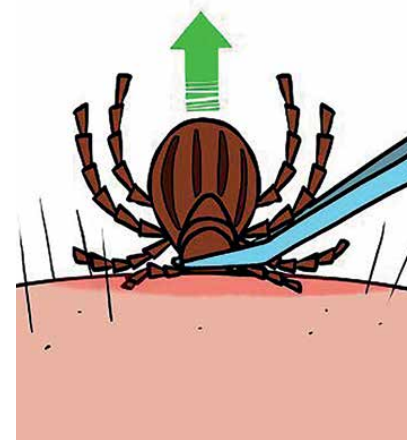
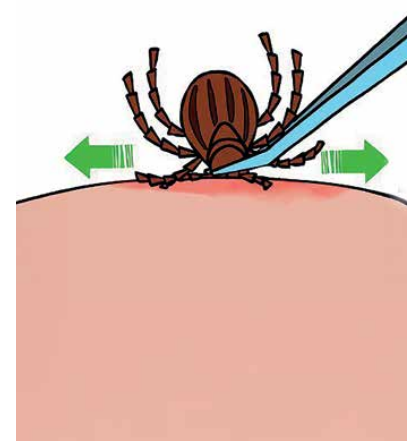
Tak rezký krok a vidíme sa na Sestrči, priatelia.

## Naše ZDRAVIE

### Prvá pomoc pri prisatí kliešťa

Sezóna kliešťov je aktuálna v posledných rokoch už aj na Liptove. Kliešť obyčajný je najznámejší druh z čeľade kliešťovitých. Je to druh parazita, ktorý sa živí krvou človeka a zvierat. Miesto výskytu kliešťov na Liptove sú lesy (listnaté a zmiešané), lúky a parky či brehy riek. Nebezpečný je tým, že môže byť nositeľom rôznych chorôb, ako je lymská borelióza a kliešťová encefalitída. V tejto súvislosti je dôležitá prevencia prisatia kliešťa na pokožku človeka, ktorá spočíva v používaní repelentov, nosení odevu s dlhými rukávami a nohavicami. Pri návrate z prírody, lúky a podobne je nutná kontrola miest na tele, kde sa kliešte najčastejšie prisajú. Sú to miesta s jemnou pokožkou, vlhkosťou a miesta, kde nie sú kliešte vyrušované. To sú predovšetkým podpazušie, slabiny, zadná časť kolien, pokožka hlavy, pupok, uši a ich okolie. Ľudia, ktorí pracujú alebo často trávia čas v prírode, by mali zvážiť očkovanie proti klieštovej encefalitíde.

V prípade, že zistíte prisatie kliešťa na pokožku, je nevyhnutné jeho vybratie. Pri vyberaní kliešťa je najdôležitejšie ho uchopiť čo najbližšie ku koži a ťahať kolmo od kože bez otáčania. Použite špeciálnu pinzetu, háčik alebo klieštiky na vyberanie kliešťov. Nepoužívajte teplo, masť, olej ani mydlo, aby ste kliešťa neudusili. Ak sa kliešť pridusí, môže vyvrátiť obsah čriev do rany, čím sa zvyšuje možnosť nákazy. Z rovnakého dôvodu nerozpučte prisatého kliešťa rukou ani pinzetou.



začervenaníu miesta prisatia kliešťa (pokiaľ áno, vyhľadajte odbornú pomoc).

5. Ak pri vyberaní ostane v koži hlavička, treba ju vybrať ako drevenú triesku ihlou.

6. Ak sa nepodarí odstrániť kliešťa celého, je vhodné vyhľadať zdravotnícku pomoc.

7. Drobné kliešte odstránite navlhčeným tampónom, ktorý priložíte na kliešťa, pričom malými krúživými pohybmi s ľahkým tlakom na kožu sa uvoľní.

#### Ochorenia prenášané kliešťami

Pokiaľ objavíte prisatého kliešťa, mali by ste ho rýchlo vytiahnuť. Pokiaľ si na to sami netrúfate, alebo je na ťažko dostupnom mieste, radšej vyhľadajte lekára. Včasné a správne vytiahnutie kliešťa znižuje riziko nákazy klieštovej encefalitídy a lymskej boreliózy.

- Prvé príznaky klieštovej encefalitídy sa objavujú až po 7–14 dňoch od prisatia a majú dve fázy. V 1. fáze pripomínajú ľahké vírusové ochorenie, ktoré čoskoro odznie. Približne po týždni nastúpi 2. fáza s vysokými horúčkami a poruchami nervového systému.

- Po nákuze lymskou boreliózou sa ako prvý objaví kožný zápal v mieste prisatia kliešťa, ktorý má podobu červenej škvrny o priemere 3–5 cm. Niekedy sa u postihnutého objavia mierne zvýšená teplota, bolesti svalov a hlavy. Často sa pridružia aj zápal kĺbov a svalov a zväčšené lymfatické uzliny. Nebezpečenstvo spočíva v zámene boreliózy s ľahkou virózou.

Pri akomkoľvek podozrení ihneď vyhľadajte svojho lekára. Diagnostika lymskej boreliózy aj klieštovej encefalitídy sa vykonáva pomocou sérologických testov krvi.

Zdroje:

<https://www.benulekaren.sk/ako-vytiahnut-kliesta>

<https://zdravie.pravda.sk/zdravie-a-prevenicia/clanok/623444-fotonavod-ako-vybrat-kliesta-krok-za-krokom/>

# Stolný tenis v Ľubeli napreduje, klub pridáva ďalší úspešný krok



**Posledný marecový víkend dal bodku za všetkými stolnotenisovými súťažami, v ktorých v tejto sezóne pôsobili naše družstvá. A tak je ten správny čas obzrieť sa späť a pozrieť sa na účinkovanie našich družstiev v nich. Hneď na úvod sa chceme pochváliť, že všetky naše družstvá si svoje pozície vo svojich súťažných triedach bez problémov obhájili a jedno z nich dokonca sezónu ukončilo na medailovej pozícii.**

V sezóne 2024/25 účinkovali v dlhodobých súťažiach štyri družstvá dospelých a tri družstvá žiakov. Najväčšiu pozornosť púta samozrejme naše prvé družstvo. A-čko sa vo svojej druhej sezóne v 3. lige Žilin-



Na obrázku sú medailisti – zľava tretí Martin a Jožo Janovčík, víťaz Filip Martiak a druhý Filip Kollárik. Martinovi ešte raz veľká gratulácia.

ského kraja chcelo vyhnúť bojom o záchranu, preto pred sezónou hľadalo do svojich radov vhodnú posilu. Nakoniec získalo z Bešeňovej na ročné hosťovanie jej dlhoročného hráča Petra Pecha, u ktorého bol predpoklad, že by svojím štýlom hry mohol na súperov platiť. Už úvodné zápasy naznačili, že to bola dobrá voľba. Hoci hlavná farcha bola opäť na pleciah našej jednotky Libora Budvesela, družstvo sa s príchodom nového hráča výkonnostne posunulo. Ukázalo sa to najmä v prvej polovici sezóny, kedy naše družstvo dosahovalo veľmi dobré výsledky a v jednej chvíli sa dokonca pohybovalo na 3.–4. priečke. Odvetná časť síce už nebola taká úspešná, ale konečné 6. miesto a najmä pokojný priebeh súťaže bez akýchkoľvek obáv o vypadnutie jednoznačne radí túto sezónu k tým najúspešnejším. Uvidíme však, ako dopadne tá nadchádzajúca. Klub totiž minimálne na jednu sezónu opúšťa naša jednotka, ktorá si chce vyskúšať svoje sily vo vyššej súťaži, na čo určite svojimi výkonmi má. Oveľa viac bude teda záležať na každom jednom hráčovi, aby podal čo najlepší výkon, a aby prispel k dobrým výsledkom družstva.

Ostatné naše družstvá boli účastníkmi okresných súťaží. V 6. lige sme mali opäť dve družstvá, B-čko a C-čko, čo je však dvojsečná zbraň. Na jednej strane je dobré, že hráči sa účinkovaním vo vyššej sú-

ťaži posúvajú výkonnostne vyššie. Na druhej strane si však dve družstvá v rovnakej súťaži vyžadujú aj široký a kvalitný káder, pretože súpisky obidvoch družstiev musia byť rôzne. Pred sezónou tak bola pred vedením klubu aj pred samotnými hráčmi dilema, ako zostaviť káder obidvoch družstiev. Prvou možnosťou bolo postaviť silné B-čko s cieľom bojovať o postup do 5. ligy, a tým pádom odsúdiť C-čko do boja o záchranu. Druhou možnosťou bolo rozdeliť hráčov tak, aby mali obidve družstvá reálnu šancu na udržanie sa v súťaži. Nakoniec dostala prednosť druhá možnosť a spätný pohľad na skončenú sezónu hovorí, že to bolo správne rozhodnutie. Až nečakane hladko sa totiž obidve družstvá pohybovali v hornej polovici tabuľky, a nakoniec v nej obsadili výborné 4. respektíve 5. miesto. Od medaily síce boli obidve družstvá bodovo aj výkonnostne pomerne ďaleko, to sme si ale uvedomovali už pred sezónou a nebol to ani náš primárny cieľ. Navyše po skončení sezóny prišiel pre nás nečakaný bonus, keď sa jedno z našich družstiev po odkúpení licencie od klubu ŠK VITALIT Lipt. Hrádok posunulo do 5. ligy. V tejto súťaži už naše B-čko pôsobilo, ale bolo to už pekných pár rokov dozadu, takže uvidíme, ako si v nej naši hráči budú viesť.

Posledné z našich družstiev D-čko pôsobilo v 7. lige. Podľa súpisky malo kvalitný káder, ale otázkou bolo, kto z neho bude na zápasy aj nastupovať. Hráči tohto družstva totiž hrávali najmä za B-čko a C-čko, a tak bolo niekedy problémom zostaviť úplné 4-členné družstvo. Prejavilo sa to najmä v úvode, keď družstvo prehralo prvé tri zápasy. Takýto zlý začiatok vyvolal v klube veľké obavy, či družstvo nebude nakoniec bojovať o záchranu. Od tohto bodu sa však družstvo zomklo, hráči sa zdravo našťvali a šnúrou ôsmich víťazstiev dokonca posunuli družstvo na medailové pozície. A keď sa vyskytla takáto šanca na medailu, bola by škoda nezabojsť o ňu. Aj keď v odvetách zopár zápasov nevyšlo hráčom podľa ich predstáv, v konečnom dôsledku to nemalo zásadný vplyv na postavenie v tabuľke. Už pred posledným kolom bolo totiž jasné, že naše družstvo obsadí v konečnej tabuľke 3. miesto a po roku tak opäť pribudne do klubovej vitríny pohár.

Po dobrých skúsenostiach z predchádzajúcich sezón sme v tejto sezóne prihlásili do žiackej súťaže až tri družstvá. Prioritou pre nás je zapojiť mládež do športovania, výsledky v tejto chvíli vôbec nie sú podstatné. Napriek tomu nás teší, že jedno z našich družstiev skončilo na 1. mieste a zvyšné dve družstvá obsadili 4. a 5. miesto v 6-člennej tabuľke.

Okrem tejto aktivity sa už viac rokov niektorí hrá-

či venujú najmladším záujemcom o stolný tenis formou krúžku na základnej škole. Stretnutia bývajú pravidelne počas sezóny v utorok pred tréningom dospelých a býva skôr výnimkou, že počet detí nie je dvojciferný. Veková štruktúra detí je od 8 do 15 rokov a hoci chlapcov je výrazne viac, záujem o krúžok prejavujú aj dievčatá. Zvládnuť taký počet detí je síce niekedy náročné, ale nás teší záujem detí a dúfame, že sa v ich radoch nájdu aj takí, ktorí sa v budúcnosti stanú aktívnymi hráčmi nášho klubu. Poďakovanie patrí aj starým rodičom niektorých detí, ktorí nám aktívne pomáhajú pri práci s deťmi.

Náš klub spravuje aj vlastnú internetovú stránku, kde po každom odohranom kole informujeme o výsledkoch jednotlivých družstiev, prípadne tam uvažujeme aktuálne informácie o činnosti nášho klubu (<https://www.lubela.sk/obec-2/organizacie-v-obci/ostk/>). Naši fanúšikovia, ale aj samotní hráči tam môžu nájsť aj všetky štatistické údaje družstiev a hráčov, dosiahnuté v aktuálnej sezóne.

Hoci zápasový kolotoč nastávajúcej sezóny začne až koncom septembra, na novú sezónu sa pripravujeme už teraz. Odštartuje ju tradičný guláš, ktorý organizujeme začiatkom letných prázdnin, a okrem hráčov sa ho zúčastňujú aj ich rodinní príslušníci. Tu sa dohadujú prvé tréningy, predpokladané zostavy družstiev a všetky drobnosti, ktoré treba pred ostrým štartom sezóny pripraviť či zariadiť. Veríme, že nastávajúca sezóna prebehne k našej spokojnosti a po jej skončení budeme mať opäť dôvod na spokojnosť.

Ing. Dušan Hrnčiar, Ing. Branislav Oravec



# Remeselné zručnosti v Ľubeli (60-te roky prvej polovice 20. storočia)



**Viacerí čitatelia Ľubeľských novín z našej obce, ale aj mimo nej pripomínajú, že by uvítali, keby sme uverejnili niečo o ich predkoch, čo mali v Ľubeli remeselnú činnosť a všeličo ľuďom v obci prospešné a niekedy aj neobvyklé robili a pomáhali. Áno, je to pravda. Téma by si zaslúžila „ponoriť“ sa do archívov alebo miestnej kroniky, ak by sa niečo našlo. Žiaľ, nie.**

My radi vyhovujeme tejto požiadavke. Téma je spracovaná podľa poznania autora, ktorý je pamätníkom tej doby i spomienok našich predkov – preto obsah článku je autentický. Autor si nerobí nárok na úplné a všestranné poznanie tejto problematiky a akéhokoľvek návrhy či pripomienky môžu len prispieť k obohateniu kroniky obce.

Voda Liptovskej Mary pred 50-timi rokmi pochovala na svojom dne 13 dedín a veľa kilometrov ciest. Ak sa v 60-tych rokoch prvej polovice 20. storočia chcel obyvateľ Lubele dostať do Liptovského Mikuláša, nemal to ľahké. Vlastniť osobné auto bolo niečo výnimočné, autobusová doprava bola veľmi slabá (čo do intervalov) a autobusové spoje sa zavádzali postupne. Ak nešiel autobus, bolo treba ísť pešo cez Guľovec, cez Krmeš, Vlasy do Vlašiek a tam nastúpiť na osobný vlak, ktorý prechádzal cez stanice Parížovce, Liptovský Trnovec až do Liptovského Mikuláša, bolo to 10 kilometrov. Alebo autobusom cez Krmeš, Vlasy cez obce Sokolče, Nižné Dechtáre, Vyšné Dechtáre, Paludza, Čemice, Palúdzka do Liptovského Mikuláša.

Bolo to okolo 20 kilometrov, cesta bola betónová, úzka a trvalo to aj 3/4 hodinu. Toto bolo spojenie so svetom na Liptovský Mikuláš a rovnako po tejto „betónke“ aj na západ na Ružomberok. Aj keď tieto mestá (Liptovský Mikuláš a Ružomberok) boli samozrejme geograficky tam, kde sú dnes, robili si ľudia v dedine všetko tak, aby pokiaľ nutne nemuseli, radšej po tých cestách do mesta nešli a usilovali sa zabezpečiť, dorobiť, dochovať aj poskytovať rôzne služby vo svojej obci. Zvlášť tí starší viac verili obecným tradíciám a zvyklostiam ako novým veciam. Preto tí starší do Mikuláša ešte často chodili peši – na „bežan“. Išlo sa cez Podlán, chodníkom na Svätý Kríž popri vtedajšej aj súčasnej kaplnke, potom zo Svätého Kríža chodníkom až na Andice, Benice do Palúdzky a Liptovského Mikuláša. Pamätám ako tetka Durná (Janči), keď sme kopali švábku, nikdy nezabudla na svoj príbeh ako išla na „bežan“ na finančné riaditeľstvo do Liptovského Mikuláša, ako ju chceli zdaniť, lebo robila pôrodnú babu v dedine. Takto rozprávala: „Z domu som išla ráno o šiestej poriadnym krokom cez Podlanský mlyn a tam sa mi dala Arana napiť ešte aj kyslého mlieka. Keď som prišla do Mikuláša, bolo možno aj deväť hodín, keď hodiny som nemala. Popri Čiernom orle som hneď ťažko dýchajúc vošla do tej veľkej kamennej budovy (dnešná polícia) a išla do dverí číslo 13, ako bolo v písme. Zaklopala som a hneď som vošla dnu, pekne som sa pozdravila: „Pochválen buď Ježiš Kristus“, tam za stolom sedel taký bachráč a od nafajčeného dymu ho ani nebolo dobre vi-

dieť. Hneď ma ostro oslovil: „Občianka, čo mi tu fučíte ako parný rušeň? A čo chcete?“ A ja ledva som dych chytala, som chrapľavým hlasom odpovedala: „Veď ste mi kázali prísť behom troch dní, tak musím fučať, lebo som išla behom až z Lubele.“ Bachráč si do pľuvátka odpľul a okríkol ma:

„Veď vás tie srandičky prejdú, povedzte mi meno a číslo domu.“ Otvoril takú dochytnú zamasťenú písanku a prísne zreval: „Mám vás tu podchytnú, deti rodíte bez povolenia a dane neplatíte!“ A ja mu na to: „Ja už deti nerodím 30 rokov.“ Potom ukázal rukou na dvere a zabľabotal: „Ja mám aj iné starosti, nie či žena v Ľubeli zľahla a teraz už utekajte domov, pre mňa aj cez Sestrč, len nech vás viac nevidím a vravím vám, že rodiť deti bez povolenia nesmiete!“ Ešte som mu stihla odvrknúť: „Tak ich prídte rodiť vy“ a tresla som dverami. Pôrodnú babu som robila ďalej, keď kto mal tým ženám pri pôrode pomôcť. Táto služba bola v dedine skutočne veľmi potrebná.“

Všeobecným lekárom, ktorý poskytoval zdravotnú starostlivosť, bol MUDr. Ján Breier z Partizánskej Ľupče a ordinoval v ambulancii v Dúbrave. Mal však svoju sanitku, taký malý Tudor. V tom čase bol v Dúbrave a aj pre našich občanov zubár. Žiadny preukaz o poistení nebol potrebný ani peniaze. Treba spomenúť aj veterinára pána Šebu, tiež z Partizánskej Ľupče, ktorý chodil očkovať psov. O koníky sa staral pán Richard Urban (manželke patrilo oslovenie pani majstrová), ktorý mal licenciu ako kováč a podkovár a mal aj učňa Mikuláša Šveca. Takto to bolo na bielej tabuli čiernym napísané, hoci ako deti sme tomu moc nerozumeli: Richard Urban skúšaný kováč a podkovár. Oslovovali ho tak familiárne, buď pán majster, a tí bližší jednoducho – Richal. Pred jeho šmykňou bolo vždy veľa koní a gazdov, ale aj kibicov, čo zaručene všetkému vždy rozumeli. Ale bolo tam vždy veselo. V prípade tohto spomínania treba uviesť, že pán Urban pri práci pre obec utrpel smrteľný úraz v bývalej hasičskej zbrojnici.

Kováčskym majstrom bol aj Pán Bernard Guráň (Berco, ináč aj mimoriadne obľúbený ochotnícky herec), ale ľuďom poostril aj motyky. Tieto služby boli veľmi potrebné, avšak časom sa počet koní veľmi znížil natoľko, že tento súkromný chov zanikol, ako aj služba.

K murárskym majstrom s licenciou patrili Martin Uheľ, aj s právom mať učňa. Bol to dôstojný pán, neveľkej postavy, mal vždy čistý biely monterkový odev, volali ho pán majsterko. Vyučilo sa pri ňom hodne dobrých Ľubeľských murárov (aj Ján

Kubík – Ondřík a Sever Gejdoš – Pinét) a postavili v dedine veľa rodinných domov.

Zdravotné služby pre ľudí aj zvieratá poskytoval miestny ľudový liečiteľ pán Kandra – Spiško. Okrem pôrodov pomáhal ľuďom vo všetkom pri zdravotných problémoch. Najčastejšie to boli ľahšie zlomeniny, vyvrtnutia a ďalšie menej vážne zranenia. Ľudia mu dôverovali a vyhľadávali jeho pomoc.

Tetka Durná – Janči ako pôrodná baba bola spomínaná na začiatku tohto článku.

V tomto období si podľa tradície starší ľudia, muži aj ženy, predovšetkým na sviatočné dni aj do kostola obúvali kožené čizmy. V zime kapce z ovčieho súkna. Ako pracovná obuv sa nosili gumové čizmy a baganče. Zodratú a pokazenú obuv v Ľubeli opravoval majster obuvník – šuster pán Cebecauer. To, čo on dratvou zašil, držalo na večnosť.

Aj na jarnú mechaniku bol v Ľubeli odborník – Viktor Kubík – Holéci, vedel opravovať hodiny, v Ľubeľskej hudbe bol saxofonista. Táto hodinárska služba bola veľmi užitočná.

Aj keď v Ľubeli bol vyučený holič, holičstvo (ani kaderníctvo) v tejto dobe v Ľubeli nebolo, a tak vo väčšine prípadov si to ľudia sami vyriešili – otec strihal deti a kamarát kamaráta. Kto chcel, mohol sa ísť peši ostrihať k holičovi Ribýnovi do Partizánskej Ľupče, tam mu vlasy aj naolejovali – brilantínou a vyvoňali ho Pitralónom – išli sme domov ako drogéria. Pritom si tam chlapci mohli kúpiť nožík, „rybku“, turecký med alebo švábový (švábkový) cukor a ešte aj slaný rožtek s rascou. Partizánska Ľupča na nás pôsobila ako mesto.





Stolárstvo mal Ján Kubík – od Kušnierov, Arnold Titiana a neskorší Mikuláš Bubniak – Ťušovie na Drobnej prevádzke.

Veľmi krásna je aj spomienka na Ľubelskú pekárňu z Hazuchovie dvora a majstra pekára pána Štetinu. Sem sme z domu nosili už podkysnuté chlebové cesto a ako deti obdivovali ten zázrak pečenia chleba.

Dámske krajčírky v Ľubeli boli, ale o pánskom krajčírovi neviem.

V tomto čase už boli aj vyučení elektrikári Miloš Janičina a Rudolf Vrbenský.

Uvedené sú tu niektoré remeselné činnosti, služby a zručnosti z obdobia 60-tych rokov minulého storočia. Novšia doba už priniesla aj nových vyučených odborníkov (zámočníci, klampiari, maliari, opravári televízorov a pod.).

Aj keď to zdanlivo s témou tohto príspevku celkom nesúvisí, predsa len považujem za užitočné uviesť ešte ďalšie činnosti a služby, ktoré našim občanom slúžili a využívali ich.

Z Borového a Hút chodili do dediny drotári a sklári, dokonca aj piliar dreva. Obchody na dedine dopĺňali aj podomoví obchodníci. Okrem toho po dedine sa predávali rajnice, kolomaž (mazadlo na vozy) a chodili občas aj handrári, ktorí za handry vymieňali hlavne taniere, hrnceky a iné nádoby na jedenie a pitie.

Ženy v Ľubeli tkali krásne koberce a plátno, bolo pravdaže potrebné dopestovať ľan a napriať ho na ľanové vlákno (priadza). Na toto všetko bola potrebná veľká zručnosť a trpezlivosť.

Chlapi pletli koše a filpasy z nelúpaného prútia. U Hazuchov v časti Zemianska Ľubľa je v pozemkovej mape vyznačený mlyn a s náhonom vody rovno pod Hazuchovie dom. Pán Ervín (Moric) Hazucha bol vyučený kolár a tiež mal učňa. (Témy sa už v minulosti v ĽN dotkol Teofil Hazucha). Mlyn bol aj v časti Kráľovská Ľubľa, tiež Hazuchovie, ale to bola iná rodina. Šrotovať obilie sme do Podlánu chodili ešte dlho po vojne.

Priemysel nebol v tomto čase v obci nijako rozvinutý, ale ani na to, čo bolo, by sa nemalo zabudnúť a v kronikách ani archívoch sa na to asi priestor nenašiel. Okrem roľníckeho družstva (o tom sme už tu písali), Tehelne a Drobnej prevádzky nebol v obci priemyselný podnik, preto občania odchádzali za prácou mimo náš okres, aj do Čiech (okrem zamestnancov baní v Dúbrave). Boli to hlavne baníci, tunelári, murári.

Pre úplnosť bude potrebné uviesť v ďalšom príspevku základné charakteristiky práve aj o Drobnej prevádzke a tehelni, aby sa na to nezabudlo.

Téma nemohla byť týmto príspevkom vyčerpaná, autor však verí, že aj takáto krátka spomienka nájde svojich adresátov či osvieži emócie, je to však aj dokument o tom, akí boli naši občania múdri a pracovití, že tu žili a zachovanie spomienky si zaslúžia.

-bko-



## Spievajte si, spievajte...

**...spevavé stvorenie, veď je spev najmilšie tvoje potešenie. Takto viac srdcom bežného človeka ako ústami vedca definuje slovenská pieseň samu seba, svoje poslanie a význam.**

Hovoríš či píšeš v súčasnosti o tom, že pieseň našich predkov sprevádzala od kolísky až po hrob vyznieva len ako prázdna fráza. Historickým vývojom a s ním spojenou technologickou úrovňou prezentácie hudobného umenia mnohí súčasníci dospeli k záveru, že ľudová pieseň v interpretácii jednotlivca stratila svoj význam. Možno jej vyčítať na súčasné pomery nutnosť vysokej angažovanosti interpreta, obsahovú neaktuálnosť, zbytočné memorovanie desiatok či stoviek textov a iné dobe nezodpovedajúce prežitky.

Rovnako, ako v iných oblastiach spoločenského života, aj v prístupe ku folklóru a jednému z jeho najmilších detí ľudovej piesni je stále výraznejší trend nahrádzania aktívneho prístupu oveľa pohodlnejšou pasívnou „konzumáciou“ hotového produktu. Je prirodzené a pochopiteľné, že ak na rozdiel od minulosti je chlieb či kysnutá knedľa dostupná v každej predajni potravín v niekoľkých variantoch, je zbytočné strácať čas ich prípravou v domácnosti. Čas, ktorý takto získavame, vieme predsa využiť na odpočinok, zdieľanie statusov a príbehov na sociálnych sieťach, pobyt v prírode, stretnutia s priateľmi či iné relaxačné aktivity, jednoducho na zábavu. Prečo by to malo byť v prípade ľudovej piesne iné, prečo sa zaťažovať jej spievaním, ak ju stačí pasívne počúvať tak, ako konzumovať hotové tovary či polotovary nakúpené v obchodnej sieti?! A treba podotknúť, že pasívne vnímať ľudovú pieseň je ten prijateľnejší variant z dvoch nie práve ideálnych riešení.

Sú určité rozdiely v preferenciách hudobných žánrov v závislosti od fyzického veku poslucháča, no vo všeobecnosti stále viac platí a potvrdzujú to aj výskumy ostatných desaťročí, že ako národ stále viac inklinujeme k cudzojazyčnej, inonárodnej

kultúre a rôznym druhom modernej piesne a hudby. Veľakrát je predmetom zásadnej diskusie aj fakt, či svojou podstatou to, čo počúvame vôbec spĺňa kritéria pre zaradenie do kategórie umenia či všeobecne kultúry, alebo sú to len prejavy morálnej a hodnotovej dekadencie interpretované inak ako bežným slovným prejavom.

Ak by sme realizovali dotazníkový výskum, prečo tento národ stále viac stráca schopnosť vyjadrovať sa prostredníctvom ľudovej piesne, a tým svoju charakteristickú kultúrnu črtu „spevavosť“, väčšina odpovedí by to odôvodňovala už uvedenou nemodernosťou, čiže archaizmom. Významná časť respondentov by negatívny postoj k spevu zdôvodnila nedostatkom talentu či formálneho umeleckého vzdelania. To by mali byť tie atribúty, bez ktorých si väčšina z nás netrúfa verejne alebo len tak pre seba zanôtiť si na ľudovú nôtu. Akceptovať tieto dôvody však znamená, že tie stovky vytvorených textov a melódií by v minulosti na Slovensku nemohli vzniknúť, a ak by sa po stáročia nespievali, ani zachovať.

Odpoveď, prečo je ľudová pieseň aspoň v amatérskych a profesionálnych folklórnych súboroch stále živá a nestala sa obeťou tzv. moderných hudobných trendov, možno nájsť v pokračovaní jednotlivých strof piesne uvedenej v titulku našej úvahy. Nepoznám lapidárnejšie definíčné vymedzenie fenoménu ľudovej piesne ako je obsiahnuté práve v nej.

Nie je to striktná definícia pre definovanie podstaty, je to empirické vyjadrenie desiatok generácií na tému ako zvládať život vo všetkých jeho dejových a vývojových líniiach. Prečítajme a zamyslime sa nad obsahom ďalšej strofy, ktorá je kvalitatívnym protipólom obsahu prvej, zameranej na vyjadrenie potešenia pomocou piesne a spevu.

„Spievajte si, spievajte, vylej žiale svoje, veď je spev jediný, veď je spev jediný poľahčenie tvoje“.

Život predchádzajúcich generácií bol rovnako ako v súčasnosti bohatý aj na situácie a udalosti, ktorých výsledkom je smútok, strach, obavy, ktorým podliehame pod tlakom negatívnych emócií. Bez ohľadu na faktory, ktoré sa podieľajú na ich vzniku, ale tiež diferentnú schopnosť každého jednotlivca čeliť týmto „zlodejom úsmevu“, dospelý človek má individuálne a špecifické nástroje, ktorými sa pokúša potláčať bolesti duše. Nevedno, kedy objavili ľudia dar spevu, no tak ako sa v čase pieseň vyvíjala, tak ľudí socializovala a kultivovala. Piesňou vyliate žiale sa nehromadili v mysli a nemohli tak prerásť do zloby či nenávisť. Áno,

v dobách bez psychiatrov, psychológov a iných špecialistov na liečbu duše bolo spievanie piesní jediným „poľahčením“. Pochybovači môžu namietat, že terapeutický účinok spevu nie je v tomto smere dostatočne preukázateľný.

Aj keď nie sú k dispozícii početné vedecké výskumy, ktoré by pozitívny efekt ľudovej piesne na duševné zdravie dokázali kvantitatívnymi údajmi potvrdiť alebo jednoznačne vyvrátiť, jedna skutočnosť je nesporná. Nie každá absolvovaná terapia u špecialistu či medikamentózna liečba vedie k úspechu a pozitívne mení vnímanie okolitého sveta. Nie každý terapeut má dar empatie a schopnosť presvedčiť o nutnosti pozerat' sa na procesy a javy okolo nás iným uhlom pohľadu, aký nám vnucuje manažér schovaný pod našou lebečnou kosťou.

Podobné je to s ľudovou piesňou, kto ju má rád a verí múdrosti, ktorú v sebe vekmi nahromadila, pre toho môže byť účinným liekom. No bez vzťahu k hudbe a ľudovej piesni nemožno očakávať úspešnosť, rovnako ako v prípade, keď pred návštevou ordinácie špecialistu sme už vopred presvedčení, že terapia bude neúčinná a vyhľadaná pomoc aj tak zbytočná.

„Slovensky si spievaj, i v zime i v lete, veď to najkrajší spev, veď to najkrajší spev na tom Božom svete“.

Pokračovanie ódy na ľudovú pieseň je v tejto časti až ukážkou geniality, ako jednou vetou obsiahnuť pojem, na ktorého vyjadrenie potrebujú odborníci celé učebnice, odborné publikácie či monografie. Tým pojmom je vlastenectvo, v jeho ničím nedeformovanej podobe.

Jednoducho, no vysoko efektívne sa vštepovalo do ľudí už od detstva to, čo dnes nazývame národná identita, hrdosť a spolupatričnosť. To obsiahnuté do najpodstatnejších slov „Slovensky si spievaj...“ formovalo od detstva vzťah k rodnej hrude. Je naivné a pre našu spoločnú budúcnosť nezodpovedné, ak sa prostredníctvom médií, autorít z rôznych odborov a politicky činných osobností presviedčame o tom, že srdcia mladých budú biť pre túto zem len preto, lebo sa tu narodili a je ich morálnou povinnosťou tu aj zotrvať.

Rozhodovanie o tom, kde, v ktorom kúte sveta dnes bude na Slovensku narodený mladý človek žiť, je primárne a samozrejme závislé od finančných aspektov odmeňovania za prácu. V prípade, že finančné odmeňovanie bude približne rovnaké doma aj v zahraničí, možno predpokladať u dieťaťa, ktoré doma nepočulo zaspievať si rodičov

pri rodinných oslavách ľudovú pieseň, nemuselo si ju zaspievať na hodinách hudobnej výchovy a v slúchadlách sa naň deň a noc valí lavína piesní alebo niečoho, čo sa má piesni podobat', výsostne v anglickom či iných cudzích jazykoch, že sa rozhodne pre vlast' svojich predkov?!

„Slovensky si spievaj, veď ňa Boh počuje: trebárs i celý svet, trebárs i celý svet spev tvoj zatracuje“.

Ako inak a lepšie budovať sebadôveru, bojovať s rastúcou frustráciou mladých vplyvom tlakov z ich bližšieho či vzdialenejšieho okolia. To je podmienené skutočnosťou, že v niektorých rodinách, v kolektíve rovesníkov aj na sociálnych sieťach sú im prezentované vzory, ktorým sa vzhľadom k typológii osobnosti a sociálnemu statusu nemôžu nikdy vyrovnat'. Preto možno v súčasnosti spev spomínaný aj v predchádzajúcej strofe skôr vnímať metaforicky. Spev vnímať, ako spôsob života, hodnoty a zásady správania a konania, ktoré pokladá jednotlivec za morálne a správne. To všetko musí často brániť, veriť v svoje ciele a niekedy aj napriek nepriazni okolia.

A na záver veľká múdrosť o tak často opakovanom až sprofanovanom pojme „sloboda“. Jej definíciu sme si zvykli formulovať, ako nám vyhovuje, z čoho vzniká potreba vlastniť ju a vyžadovať od všetkých, aby ju v tejto podobe akceptovali.

„Zaspievaj až zhučia hory, doly, polia: kto zná, či ti zajtra, kto zná, či ti zajtra spievať už dovoľia.“

Obmedzovanie niektorých slobôd v spoločnosti môže byť nástrojom ochrany ohrozených režimov alebo v záujme zachovania určitých spoločnosťou uznávaných hodnôt. Aj v tomto prípade je spev len prenesením významu slobodne sa vyjadrovať a konať, no aj pri doslovnom význame, že spev bude z nejakého dôvodu skutočne zakázaný, o osud ľudovej piesne neboli a ani v budúcnosti nemusia byť obavy. Dejiny už viackrát potvrdili, že čím intenzívnejšie sa vyžaduje rešpektovanie zákazu, o to prudšia je reakcia v podobe dôraznejšieho zotrvania a uchovania objektu, ktorý sa stal predmetom zákazu.

Podstatne horším, ako akékoľvek zákazy, dokonca až s nezvratným a pre kultúru a historickú pamäť národa až fatálnym dopadom je zabudnutie, dobrovoľné vzdanie sa fenoménu ľudovej piesne, v ktorej je koncentrovaná výpoveď o všetkých charakteristických črtách a hodnotách, na ktorých je postavená súčasná spoločnosť a atribúty perspektívy jej prežitia v budúcnosti.

-sm-

## Taký obyčajný hmyz?

**Rok od roka ľudstvo disponuje stále modernejšou technikou a technológiami. Priamo úmerne s pokrokom v jednotlivých hospodárskych odvetviach a informačných technológiách narastá aj naše ego. V ktorejkoľvek oblasti života dokážeme viac, ako ktorýkoľvek živý tvor tejto planéty. To je argument na to, aby sme sami seba presvedčili, že nás to oprávňuje vnucovať svoju vôľu všetkému a všetkým, čo sa s nami delia o miesto pod slnkom. Egoizmus nás dohnal k jedenástemu nami formulovanému prikázaniu v znení: „Čo človeku nie je na osoh, nemá nárok na existenciu“.**

Aj preto sme vyhlásili vojnu medveďom, vlkom či hrabošom. Bojujeme aj s tvormi, ktoré vzhľadom na svoju veľkosť len výnimočne ohrozujú naše životy, no väčšina drobného hmyzu je obťažujúca a dokáže pokaziť dojem z nášho pobytu v prírode, alebo nám inak bezpečný domov svojou prítomnosťou premenia na celú v trestaneckej kolónii.

Dokážeme nazrieť do vzdialených galaxií, vieme vyrábať svetlo a teplo zo vzduchu či vody. Odhalili sme princíp evolúcie, porozumeli sme Einsteinovej teórii relativity a iným fyzikálnym a prírodným javom. Napriek tomu, že poznáme podstatu zákonitostí všetkých procesov planéty, vedome do nich vstupujeme v rozsahu, o ktorom dopredu vieme, že naruší rovnováhu, ktorá sa v prírode vytvárala od nepamäti.

Zlikvidujeme všetky komáre, lebo nám spôsobujú štípance, čím znepríjemňujú letný oddych pri vode alebo, čo je horšie, v niektorých oblastiach a niektoré druhy spôsobujú ochorenie malária. Víťazstvo človeka je zatiaľ vzdialené, ale čo keď ho o nejaký čas predsa len dosiahneme? Jednoduchšie myslíaci už oslavujú, konečne bude pokoj od tejto pliahy, ktorá nám dokáže leto pri vode poriadne pokaziť. Väčšina si uvedomuje, že naruše-



ný potravinový reťazec – v tomto prípade nedostatok komárov znamená vyhynutie určitých na ich konzumáciu špecializovaných spevavcov. Žiadna tragédia, aspoň nebudú svojim štebotom predčasne budiť spáčov po prebdení noci. Úbytok drobného vtáctva znamená nedostatok potravy pre lietajúcich dravcov a drobné mačkovité a iné šelmy. Pozor, tu nám to už začína prekážať. Nedostatok dravcov má za následok premnoženie hlodavcov. Kruh sa uzatvára, bumerang triafa do hlavy človeka, jeho vrhača. Hlodavce dokážu, ako to bolo už viackrát potvrdené v histórii, zlikvidovať úrodu obilnín, vyvolať hladomor a s ním spojené nepokoje či podvýživu, no v oboch prípadoch s fatálnymi následkami pre ľudstvo. Nie je práve takéto naše konanie učebnicovým príkladom Pyrhovho víťazstva?!

Možno namietat, čo má tento problém spoločné s environmentálnou tematikou tejto rubriky. Zdanlivo je to skôr problém filozofický či prírodovedný. Je a nie je, pretože tu nastupuje protiargument najväčšieho kalibru, človek s jeho potenciálom nahradiť prírodné procesy technickým riešením a produktmi rôznych hospodárskych odvetví. Premnožené hlodavce jednoducho eliminujeme chemickými prípravkami, a to sme opäť na za-

čiatku – dochádza k narušeniu potravinového reťazca atď. Na rade je Pyrhovo víťazstvo číslo dva a tak stále dookola. Nasadzujeme ďalšie sofistikované riešenia z vedeckých laboratórií, aby sme nepremyslenou intervenciou človeka do prírodných procesov vyriešili jeden banálny aktuálny problém a vyrobili desať nových, dopadmi škodlivejších problémov.

Klasickým príkladom vojen, ktoré prehrávame už v momente, keď boli vyhlásené, je naša úporná snaha o kvalitu a dokonalosť všetkého, čo nás obklopuje. V prípade tovarov, ktoré potrebujeme umiestniť a úspešne realizovať na spotrebiteľsky náročnom trhu, to platí o to viac. Až na niekoľko jednotlivcov, ktorým sa nikdy nepodarilo vymaň z veľkomestského prostredia, všetci vieme, že to, čo ešte poniektorí z nás pestujeme v zeleninových záhonoch či ovocných záhradách nedokáže v dôsledku permanentného šľachtenia účinne čeliť rastlinným a živočíšnym škodcom. V prípade tých biologických sú to hlavne niektoré druhy drobného hmyzu, ako sú vošky či larvy chrobákov a motýľov.

Sú to práve títo škodcovia, ktorí nám na ovocí alebo zelenine znižujú plánovaný objem produkcie a navyše ich ideálny a trhom požadovaný vzhľad poškodzujú nepravidelnosťou tvaru, chrastavitosťou či inými vizuálnymi defektmi. S nástupom jari preto na záhradný front nasadzujeme tromfy vo forme chemických zbraní, rôzneho zloženia a intenzity pôsobenia, čo je zvlášť významné pre efektívnosť ich použitia.

Chemicky „ošetrené“ kvitnúce stromy sú nádhernou, no smrteľne jedovatou pascou, nielen pre škodlivý hmyz, ale aj pre množstvo druhov opelovačov. Medzi nimi dominujú včely medonosné, viacero druhov čmeliakov alebo osičiek.

Včelári každoročne upozorňujú, že z kvitnúcich lánov chemicky ošetrenej repky olejnej alebo iných medonosných plodín či ovocných sádov sa vracia do úľov alebo priamo v nich hynie pre prežitie včelstva významné percento týchto v živočíšnej ríši najvýkonnejších robotníkov. Extrémne teplotné turbulencie jarých dní a nocí, tak typické pre ostatné roky, nie sú jediným faktorom negatívne podmieňujúcim výšku úrody. Nedostatok opelovačov je príčinou, že pre vegetáciu aj priaznivé počasie nemusí byť garanciou dobrej úrody. Použité chemické postreky vyradujú z procesu opelovania kvetov rastlín a ovocných stromov množstvo včiel. Postrek zvýšil našu nádej na vyššiu úrodu, lebo zabránil pôsobeniu škodcov, aby súčasne tú-

to nádej negoval tým, že okrem škodcov vyradil z hry aj prospešné druhy hmyzu zo skupiny opelovačov. Tisíccky neopelených kvetov v konečnom dôsledku znamená o tisíccky menej plodov. Z určitého uhla pohľadu však chemické ošetrenie rastlín a stromov môže byť pre nás, vzhľadom k príjmu z predaja, úspešným počínom. Fakt, že sme s dobrým zámerom spôsobili včelárom negatívnu externalitu a oni zaznamenali stratu, pretože nemali dostatok včiel na produkciu medu, nie je problém nás pestovateľov. Dnes už sa predsa nemožno spoliehať na prežité prírodné formy opelovania. Tí technicky zdatnejší hneď majú pre včelárov pripravených niekoľko inovatívnych a progresívnych riešení. Opelovanie je možné už čoskoro zabezpečiť napr. stovkami minidronov či smerovanými ventilátormi a inými technickými vymoženosťami. To všetko predsa dokáže nahradiť včely a určite nebude problém technicky spracovať dronmi sústredený peľ a vyrobiť z neho aj med. Zdá sa, že zvládneme aj tento problém a svetu, ale hlavne odporcom pokroku dokážeme, že nie je potrebné lipnúť na dobe nezodpovedajúcich prístupoch. Včelu, rovnako ako čokoľvek živé, dnes dokážeme nahradiť technickými produktami našich mozgov.

Tým, že máme alternatívu k tomu, čo doteraz vykonával tento „obyčajný hmyz“, vieme nahradiť aj ich miesto a pozíciu v procesoch, ktoré nesúvisia len s produkciou. S pomocou nových technických prostriedkov dokážeme čoskoro umelo vyrobiť aj produkt s tak nenahraditeľnou biologickou podstatou, ako je včelia materská kašička či propolis. Ale je to skutočne všetko, čím je včela významná pre našu existenciu?

Čo všetko však budeme musieť narušiť v prírodných procesoch, aby sme vyrobili pre opelenie v rámci planéty milióny mikrodronov?

V akom rozsahu zdevastujeme planétu, aby sme pre ne vygenerovali dostatok energie, a čo s tonami umelých opelovačov po ukončení ich technickej životnosti?

A úplne na záver filozofická či skôr sociologická otázka, na ktorú možno treba odpovedať v prvom poradí: Ako sa Vám bude bozkávať pod kvitnúcou májovou čerešňou za bzukotu stoviek roztočilých dronov-opelovačov?

Alebo majú pravdu tí, ktorí upozorňujú na to, že život nielen človeka na tejto planéte, ale život všeobecne nie je v tomto prípade v rukách niekoho, ale na krídlach včiel a to aj tej tisícročnej?!

-SM-

# Stalo sa



## Vianočný výstup na Viackov s rekordnou účasťou

**Vianočný čas je pre Ľubeľu a jej obyvateľov v posledných rokoch aj v znamení Vianočného výstupu na Viackov. Ten tohtoročný opäť zorganizovala Obec Ľubeľa a Poľovnícke združenie Viackov, a to vo štvrtok 26. decembra 2024.**

V krásnom zimnom počasí (aj keď s veľmi skromnou snehovou nádielkou) sa okolo chatky Erika Bubniaka stretlo najviac účastníkov v histórii výstupov. Guláš a varené víno si po príjemnej turistickej vychádzke vychutnalo okolo 140 účastníkov, ktorí boli nielen z Ľubele a okolitých obcí, ale aj z rôznych kútov Slovenska, a dokonca aj z Anglicka a Singapuru. Prítomní sa ako každoročne podpísali do kroniky a okrem príhovoru hostiteľa Erika Bubniaka či zástupcu starostu obce Ľubeľa Ľubomíra Kubíka si vypočuli aj báseň o Viackove, ktorej autorom je Ing. Ján Švec. Neopakovateľnú atmosféru dotvárali aj tóny slovenskej štátnej hymny a nádhornej vianočnej piesne Tichá noc, ktoré si všetci spoločne zaspievali. Účastníci si ako spomienku na výstup odniesli aj kovový hrnček, ktorý daroval Ing. Miroslav Toma, a originálnu plechovku piva s minuloročnou fotografiou účastníkov, ktorú darovali Beáta a Ján Bartkovci. Obdarovaní mohli

na oplátku podporiť zbierku na výsadbu ovocných stromčekov. Originálny a ručne vyrobený darček – veniec z korkových zátok s vyobrazením chatky na Viackove – odovzdal Erikovi Bubniakovi jeden z účastníkov výstupu Igor Staroň. Všetci prítomní – tí, ktorí sa výstupu zúčastnili premiérov, ale aj tí, ktorí sú dlhoročnými účastníkmi, sa zhodli v tom, že išlo o vydarenú a zmysluplnú akciu a už teraz sa tešia na ďalší ročník vianočného výstupu.

-mm-





## Famózne trio ovládlo Vianoce. Ľubelčania opäť sviatkovali divadlom.

Členovia Ľubel'ského ochotníckeho divadla K.O.Urbana si pre svojich fanúšikov opäť pripravili vianočný darček v podobe premiéry novej divadelnej hry. Tentokrát rozosmiali publikum komédiou s názvom Famózne trio. Naplniť sálu kultúrneho domu do posledného miesta sa im opäť podarilo dvakrát.

Prvý sviatok vianočný patrí v Ľubeli už roky divadlu. Tak ako minulý, aj tento rok, mohli zažiť fanúšikovia ochotníkov premiéru až dvakrát a to 25. a 27. decembra. „Minulý rok sa nám veľmi osvedčilo, že sa lístky na naše predstavenie predávali len v predpredaji. Každý divák mal tak istotu, že si užije kultúrny zážitok v pohodlí a nebude musieť byť v strese, či sa mu ujde miesto na sedenie, alebo bu-



de musieť stať,“ uviedla predsedníčka LOD KOU, Kristína Jurščáková. Obidva predstavenia boli vypredané v priebehu pár dní a novú komédiu tak videlo viac než 600 divákov.

Tento rok siahli ochotníci po situačnej komédii s názvom Famózne trio z pera dramatikov Raya a Michaela Cooneyovcov. Diváci mohli vidieť, čo všetko sa môže stať, keď sa jeden bezdetný pár rozhodne adoptovať si dieťa. Zdanlivo formálna záležitosť sa skomplikuje vo chvíli, keď sa ruku k dielu rozhodnú priložiť aj dvaja manželovi podarení bratia. Vypukne kolotoč tých najbláznivejších situácií a hlavný hrdina bude mať plné ruky práce, aby dal všetko do poriadku. Režisérsky taktovky sa opäť zhostila Jana Mlynarčíková, pričom súbor, tak ako minulý rok, spolupracoval s hercom Divadla J.G.Tajovského, Richardom Sanitrom. „Sme veľmi radi, že Richard ako profesionál patrí do našej divadelnej rodiny. Vďaka jeho cenným radám sa nám podarilo naštudovať tento náročný divadelný kus a s jeho pomocou sme to „dokopali“ až do úspešnej premiéry,“ uviedla Jana Mlynarčíková. Hereckú premiéru na Ľubel'skom javisku tento rok zažila Adela Kubíková a na divadelné dosky sa po rokoch vrátila aj Kristína Jurščáková. Herecké výkony ochotníkov ocenil aj riaditeľ Komorného divadla v Martine, Tibor Kubička.

Ľubel'skí ochotníci tak neostali svojej povesti nič dlžní a svojou komédiou potešili všetkých svojich fanúšikov. „Ľubela na Vianoce znamená divadlo. Roky to tak je a pevne verím, že to tak ešte dlhé roky ostane. Som rád, že máme také kultúrne vychované publikum a ešte stále k nám do súboru prichádza „mladá krv“, ktorá je ochotná pričuchnúť k tomuto umeniu bez nároku na akúkoľvek odmenu,“ uviedol herec a zároveň starosta obce Ľubela, Erik Gemzický.

Diváci si budú môcť vychutnať reprízu situačnej komédie Famózne trio aj v Liptovskom Mikuláši a to už 21. marca 2025.

-Mgr. Lucia Gemzická, foto: Andrej Kubík-



## Futbalový Liptov si prišiel do Ľubele po pocty: Dvaja hráči z našej obce v jedenástke roka



### Galavečer Liptovského futbalového zväzu pod vedením jeho predsedu Igora Repu sa konal v našej obci za prítomnosti prezidenta SFZ Jána Kováčika.

Už trinásty raz sa uskutočnilo vyhodnotenie futbalovej sezóny v Liptove spojené s oceňovaním. V jedenástke roka sa z nášho futbalového tímu umiest-



nili Michal Tkáč a Peter Dunaj. Cenu Talent – rozhodca roka si odniesla naša Barborka Turčiaková a starostovi obce Erikovi Gemzickému bola udeľená plaketa za rozvoj futbalu na Liptove.

Galavečer sa konal v našej obci a za prípravu a pomoc s organizovaním ďakujeme Rudolfovi Krajčimu a pracovníkom obecného úradu. Veríme, že sa všetci prítomní cítili výborne a večera od Beatky Fiderákovej a Janka Bartka im chutila.

Foto: LFZ –



## Školili sme sa v používaní defibrilátora

Vybavenie obce automatickým externým defibrilátorom (AED) nemá zmysel bez vzdelávania so zameraním na jeho použitie pri záchrane ľudského života.

Túto skutočnosť si uvedomujeme, preto sme v utorok 18. februára 2025 zorganizovali už druhé školenie, ktoré viedol profesionálny záchranár Mgr. Miroslav Neset. Tentokrát boli účastníkmi starosta obce, poslanci obecného zastupiteľstva, kontrolórka obce, zamestnankyňa obecného úradu, zástupcovia rôznych spoločenských organizácií pôsobiach v obci (Dobrovoľný hasičský zbor, Miestny spolok Slovenského Červeného kríža, Únia žien), ako aj tí, ktorí figurujú v zozname kontaktných osôb v prípade nutnosti použitia AED. Všetci účastníci si mohli vyskúšať nielen defibrilátor ako život zachraňujúci prístroj, ale aj iné úkony nevyhnutné k poskytovaniu laickej prvej pomoci.

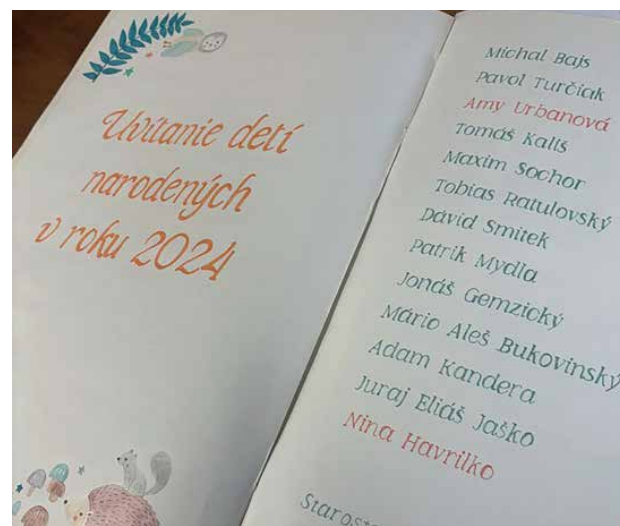
-mm-



## Milí malí Ľubelčania, vitajte!

Detičky, ktoré sa narodili v uplynulom roku boli dnes v sobášnej miestnosti srdečne uvítané do života v našej Ľubeli.

Okrem darčeka dostali aj stromček – jabloň, ktorú si môžu zasadiť na záhrade a ktorá im bude v živote pripomínať, že Ľubela je ich rodiskom a domovinou. Tak teda, vitajte a nech ste v ďalších rokoch zdraví a šťastní!



## Slávnosť konsekrácie farského kostola sv. Alžbety aj s našou účasťou

Prvá tohtoročná májová nedeľa sa niesla v znamení významnej udalosti pre našu farnosť – slávnostnej konsekrácie farského kostola sv. Alžbety Uhorskej v Liptovských Kľačanoch.

Súčasťou svätej omše bola slávnostná posviacka kostola, pri ktorej spišský diecézny biskup Mons. František Trstenský posvätnou krizmou pomazal steny chrámu a oltár. Zároveň bol aj hlavným celebrantom svätej omše, ktorej sa okrem veriacich z Liptovských Kľačian, Ľubele a Dúbravy, ale aj rôznych vzdialenejších lokalít, zúčastnili pán dekan vsdp. Stanislav Culka a kňazi z viacerých rímskokatolíckych farností Liptova. Biskup Trstenský osobitne privítal aj farára Cirkevného zboru ECAV Partizánska Ľupča Jána Molčana. Vo svojej homílii adresoval povzbudivé slová všetkým veriacim, a tiež osobitne prítomným deťom a mladým ľuďom, ako aj starostom obcí našej farnosti. Našu obec na slávnostnej svätej omši oficiálne zastupoval starosta Erik Gemzický a poslankyňa obecného zastupiteľstva Mariana Magerčiaková.

Konsekrácia farského kostola sa konala v nadväznosti na rekonštrukciu interiéru kostola a inštaláciu nového obojstranného stola a ambónu, ktoré organizačne zabezpečoval vdp. Ladislav Čurilla. Naša farnosť má odteraz „vo svojom kalendári“ ďalší významný deň, keďže v každom konsekrovanom kostole sa každoročne musí sláviť výročie jeho posviacky.

-mm-



## FOTOREPORTÁŽ

Stavali sme máj



# V skratke



## Doplnili sme výzdobu

Každý rok pridáme niečo k vianočnej výzdobe. Tento rok chlapi z Dopstavu ozdobili „stromček“ pri zdravotnom stredisku a dievčatá z úradu zasa pridali výzdobu pred kultúrny dom.



## Kalendár bude tešiť celý rok

Aj v roku 2025 máme stolový Ľubel'ský kalendár, ilustrovaný fotografiami zo života obce.



## 38. ročník Turnaja veteránov Liptova

Po ôsmich rokoch sa v Ľubeli 21. decembra 2024 opäť stretli veteráni z liptovských stolnotenisových družstiev.

Ide o hráčov, ktorí v tomto kalendárnom roku dosiahli vek 40 rokov a viac. Účasť bola v tomto ročníku rekordná – zúčastnilo sa až 59

hráčov od Východnej po Ľubochňu. Prítomných športovcov v telocvični privítal aj starosta obce Erik Gemzický.



## Novoročné požehnanie

Na novoročné požehnanie obecného úradu a celej obce sme nezabudli. Nech sa pracovníkom úradu darí a nech sú úradné dni plné vecných, úprimných a priateľských stretnutí. Požehnanie patrí aj všetkým, ktorí v Ľubeli žijú alebo ju v roku 2025 navštívia.



## Ďalší úspech Adriána Kubíka

Adrián triumfoval na Majstrovstvách Slovenska v slalome a obhájil titul juniorského majstra Slovenska. Tento úspech je pre neho významnou motiváciou a potvrdením jeho postavenia medzi elitou juniorského lyžovania. Čaká ho ešte séria pretekov v Európe, kde sa pokúsi získať ďalšie úspechy.

Držíme Aďovi palce!



## Ľubela v týždenníku Život

Našu obec ste mohli vidieť aj v rubrike „Tak si tu žijeme“ týždenníka Život.



## Milé gesto z plesu



Výhru z tomboly na plesu obce Ľubela venovali Michal Kupčo a Martinka Kupčová našej organizácii Slovenský Červený kríž. Predsedníčka miestneho spolku SČK Mária Kubíková im poďakovala za šľachetné gesto. Gril, ktorý vyhrali, bude odovzdaný najaktívnejšiemu darcovi krvi.

## Návšteva predškolákov

Dňa 26. februára navštívili obecný úrad naši predškoláci. Chceli vidieť a spoznať prácu na úrade, za-



ujímali sa o všetko, čo súvisí s obcou, vyskúšali si pečiatky, insígnie, a niektorí aj stoličku starostu.



## Fašiangová tradícia žije

Do ulíc našej obce vyrazili aj bursačníci. Fašiangy sú krásnou tradíciou a sme radi, že sa v Ľubeli udržiava. Tento rok pod taktovkou Únie žien.



## Pochovávanie basy



Deň pred Popolcovou stredou sa končilo fašiangové obdobie pochovávaním basy. Seniori z Jednoty dôchodcov Slovenska v Ľubeli pripravili zábavné pásmo a dôstojnú rozlúčku s fašiangami.



### Obetavosť, ktorá si zaslúži poďakovanie

Začiatkom marca vietor zvalil svätý kríž pri ceste k cintorínu. Zavolali sme Zdenkovi Kubíkovi, ktorý okamžite bezodplatne začal s novým ukotvením. Kríž už opäť stojí na svojom mieste. **ĎAKUJEME, Zdenko!**



### Lubela nezabúda

Obci Lubela, ako jednej zo 111 vypálených obcí počas druhej svetovej vojny, bola 18. marca udeľená pamätná medaila pri príležitosti 80. výročia SNP. Z rúk štátneho tajomníka Ministerstva obrany SR Igora Melichera ju prevzal Ľubomír Kubík, zástupca starostu.



### Poeta učiteľom

Dňa 28. marca sme si pripomenuli Medzinárodný deň učiteľov. Starosta Erik Gemzický na spoločnom stretnutí poďakoval pedagógom za ich trpezlivosť, obetavosť a každodennú prácu.

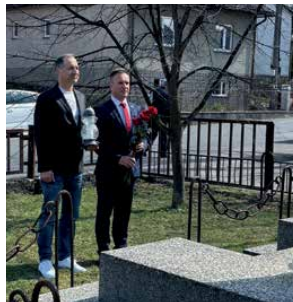


cu.  
**Šípkový turnaj v Šport bare**  
Turnaj o putovný pohár starostu obce v steelových šípkach sa opäť konal v Šport bare.

### Pred 80 rokmi bola oslobodená Ľubela

Obec si 4. apríla pripomenula oslobodenie od nemeckej armády. Starosta obce a jeho zástupca zapálili pri pamätníku sviečku a položili kyticu ruží ako prejav vďaky.

...Počas Povstania sa v obci ustanovil revolučný národný výbor, mnohí obyvatelia odišli k partizánom. Po útoku partizánov na nemeckú hliadku 24. marca 1945 nasledovali represálie – obec obsadila trestná jednotka SS, ktorá zastrelila 4 ľudí, podpálila 6 domov a 19 hospodárskych budov, 31 ľudí odviedli do koncentračných táborov. Oslobodenie prišlo 4. apríla 1945.



### Video retro párty

Na Video retro párty prišiel aj „náš“ Pavol Hammel.



### Veľkonočná výzdoba

Pred kultúrnym domom opäť pribudli veľkonočné ozdoby, ktoré vlastnoručne vytvorili deti zo základnej školy. Ďakujeme!



### Športový areál oživa

V piatok 30. apríla podvečer to v športovom areáli žilo – deti a mládež trénovali, tenisti pripravovali kurty a začala sa realizácia vodozádržného opatrenia – zber dažďovej vody zo strechy tribúny.



### Čistá príroda – čistý revír

V sobotu 12. apríla sa v rámci akcie do prírody vybrali členovia PZ Viackov aj obyvatelia Lubele a Liptovských Kľačian. Pomohli vyčistiť okolie a zlepšiť životné prostredie. Guláš po práci chutil výborne. Ďakujeme všetkým!





### Tenisové kurty sú pripravené

Záujemcovia o hru nech kontaktujú správcu Jaroslava Štěcha – +421 907 811 365

Viac info na: [www.lubela.sk/obec-2/tenisove-kurty](http://www.lubela.sk/obec-2/tenisove-kurty)

### Súťaž dobrovoľných hasičov

Dňa 10. mája patrilo futbalové ihrisko hasičom. V rámci súťaže sa predstavili aj naši chalani. Držíme palce!



### Teatro Bratislava v Ľubeli

Komédia Sobášny list v podaní Soňe Norisovej, Martina Mňahončáka, Dominiky Žiaranovej a Davida Hartla rozosmiala aj Ľubel'ské publikum.



### Nové okná a dvere v Dome smútku

V máji sme začali s výmenou okien a dverí na Dome smútku. Na investíciu sme získali dotáciu z MAS Stredný Liptov vo výške 22 243,68 €.



### Barlatón a pomoc pre Dominika

Na 11. ročníku benefičného pochodu sa zúčastnili aj obyvatelia Ľubele. Výťažok zo štartovného podporí Dominika z našej obce. Ďakujeme Komunitnej nadácii Liptov za spojenie športu a pomoci.



### Malotraktor už zarezáva

Nový malotraktor z dotácie z Envirofondeu už slúži. Prvé kosenie a mulčovanie máme za sebou. Obsluha je riadne zaškolená.



### Separovanie odpadu sa vypláca

Aj vďaka minuloročnému triedeniu odpadu sme získali z Envirofondeu 2 494 €. Čím viac budeme separovať, tým väčšiu podporu môžeme získať.



### Nádvorie kultúrneho domu sa mení

V rámci vodozádržných opatrení sa upravuje spevnená plocha modernou dlažbou. Projekt je podporený z Programu Slovensko 2021–2027 a realizovaný bez spolufinancovania obce.

